

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.7.2011
COM(2011) 425 τελικό

2011/0195 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την κοινή αλιευτική πολιτική

{SEC(2011) 891 τελικό}

{SEC(2011) 892 τελικό}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Γενικό πλαίσιο

Το 2009 η Επιτροπή ανέλυσε τη λειτουργία της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ) με βάση την Πράσινη Βίβλο σχετικά με τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής¹. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, παρά την πρόοδο που έχει επιτευχθεί από τη μεταρρύθμιση του 2002, οι στόχοι για την επίτευξη βιώσιμης αλιείας σε όλες τις διαστάσεις (περιβαλλοντική, οικονομική και κοινωνική) δεν έχουν επιτευχθεί και η Πράσινη Βίβλος προσδιόρισε μια σειρά από δομικές ελλείψεις της ισχύουσας ΚΑΛΠ. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο Υπουργών υποστήριξαν αυτό το συμπέρασμα.

Πολλές εισηγήσεις που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της δημόσιας συζήτησης η οποία διεξήχθη από τον Απρίλιο του 2009 έως τον Νοέμβριο του 2010, καθώς και συγκεκριμένες μελέτες και αξιολογήσεις, επιβεβαίωσαν επίσης τη συνολική εκτίμηση της Πράσινης Βίβλου και συνέβαλαν στον προσδιορισμό των αδυναμιών που πρέπει να αντιμετωπιστούν μέσω της μεταρρύθμισης.

• Αιτιολόγηση και σκοποί της πρότασης

Η κοινή αλιευτική πολιτική χρειάζεται μεταρρύθμιση εκ βάθρων με κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου της 20^{ης} Δεκεμβρίου 2002 για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής και την αντικατάστασή του την 1^η Ιανουαρίου 2013 από μια νέα ΚΑΛΠ οι οποία θα εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με βάση την παρούσα πρόταση.

Τα κύρια προβλήματα της ΚΑΛΠ είναι τα εξής:

- Έλλειψη εστιασμένων στόχων που να αφορούν την περιβαλλοντική, οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα.
- Απαράδεκτα υψηλά επίπεδα απορρίψεων.
- Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα του στόλου, η υπεραλίευση, τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (ΤΑC) που έχουν οριστεί σε υπερβολικά υψηλά επίπεδα και η περιορισμένη συμμόρφωση έχουν οδηγήσει σε υπερεκμετάλλευση της μεγάλης πλειονότητας των αποθεμάτων στην ΕΕ.
- Χαμηλή κερδοφορία και μικρή οικονομική ανθεκτικότητα για σημαντικό αριθμό στόλων.
- Ανεπαρκής ενσωμάτωση περιβαλλοντικών προβληματισμών στην πολιτική.
- Έλλειψη αξιόπιστων δεδομένων για την αξιολόγηση όλων των αποθεμάτων και στόλων.

¹ COM(2009)163 τελικό της 22.4.2009.

- Ουσιαστική δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη της αλιείας που δεν συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
- Μειωμένη ελκυστικότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων και παρακμή ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων που εξαρτώνται από την αλιεία.
- Εκ των άνω προς τα κάτω μικροδιαχείριση σε επίπεδο ΕΕ, η οποία στερείται ευελιξίας και προσαρμοστικότητας στις τοπικές και περιφερειακές συνθήκες.
- Ανεπαρκής ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στην Ένωση.
- Η νομοθεσία και η διαχείριση είναι δαπανηρές και υπερβολικά περίπλοκες, γεγονός που προάγει την έλλειψη συμμόρφωσης.
- Η εμπορική πολιτική έρχεται αντιμέτωπη με την πρόκληση της παγκοσμιοποίησης και της αυξημένης αλληλεξάρτησης.

Η παρούσα πρόταση για έναν νέο βασικό κανονισμό δικαιολογείται εφόσον είναι ανάγκη:

- να διευκρινιστούν οι στόχοι της ΚΑΛΠ,
- να βελτιωθεί η συνοχή μεταξύ των πρωτοβουλιών πολιτικής που καλύπτονται από την ΚΑΛΠ,
- να βελτιωθεί η διατήρηση των έμβιων υδάτινων πόρων, ιδίως με την εκπόνηση πολυετών σχεδίων διαχείρισης των τύπων αλιείας και τον τερματισμό των απορρίψεων,
- να υπάρξει συμβολή της ΚΑΛΠ στις πολιτικές που αφορούν το οικοσύστημα και το περιβάλλον,
- να προβλεφθεί η περιφερειακή εξειδίκευση των μέτρων με βάση μια προσέγγιση που να στηρίζεται στη θαλάσσια λεκάνη στο πλαίσιο του πυλώνα διατήρησης,
- να ενισχυθεί η συλλογή δεδομένων και επιστημονικών γνωμοδοτήσεων για τη βάση γνώσεων της πολιτικής διατήρησης,
- να ενσωματωθεί πλήρως η εξωτερική πολιτική στην ΚΑΛΠ,
- να προωθηθεί η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας,
- να μεταρρυθμιστεί πλήρως η πολιτική για την κοινή οργάνωση της αγοράς της ΚΑΛΠ,
- να εξασφαλιστεί νομικό πλαίσιο για ένα νέο χρηματοδοτικό μέσο έως το 2014 το οποίο θα στηρίζει τους στόχους της ΚΑΛΠ και το θεματολόγιο ΕΕ 2020,
- να βελτιωθεί περαιτέρω και να ενισχυθεί οι συμμετοχή των εμπλεκόμενων,
- να ενσωματωθεί το πρόσφατα θεσπισθέν νέο καθεστώς ελέγχου στην ΚΑΛΠ.

Ο συνολικός στόχος της πρότασης είναι να διασφαλιστούν οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας οι οποίες θα δημιουργήσουν μακροπρόθεσμα βιώσιμες περιβαλλοντικές συνθήκες και θα συμβάλλουν στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού. Η πολιτική αποσκοπεί στην εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων η οποία αποκαθιστά και διατηρεί

τους αλιευτικούς πόρους σε επίπεδα που καθιστούν δυνατή την παραγωγή μέγιστης βιώσιμης απόδοσης το αργότερο έως το 2015. Η ΚΑΛΠ εφαρμόζει την προληπτική και την οικοσυστημική προσέγγιση όσον αφορά τη διαχείριση των τύπων αλιείας.

Σε συνδυασμό με την παρούσα πρόταση, η Επιτροπή θα εγκρίνει μια θεμελιώδη ανακοίνωση για το μέλλον της κοινής αλιευτικής πολιτικής, μια πρόταση κανονισμού για την κοινή οργάνωση των αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, μια ανακοίνωση για την εξωτερική διάσταση της ΚΑΛΠ, και μια έκθεση για συγκεκριμένα μέρη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου της 20^{ης} Δεκεμβρίου 2002 για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

• Ισχύουσες διατάξεις στον τομέα της πρότασης

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου της 20^{ης} Δεκεμβρίου 2002 για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής αποτελεί το ισχύον γενικό ρυθμιστικό πλαίσιο για την ΚΑΛΠ. Η παρούσα πρόταση αντικαθιστά τον εν λόγω κανονισμό.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/98 του Συμβουλίου της 30^{ης} Μαρτίου 1998 για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών².

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου της 17^{ης} Δεκεμβρίου 1999 για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας³.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2187/2005 του Συμβουλίου της 21^{ης} Δεκεμβρίου 2005 για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων στα ύδατα της Βαλτικής Θάλασσας, των Belts και του Sound, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1434/98 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/98⁴.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου της 27^{ης} Ιουλίου 2006 για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας⁵.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου της 21^{ης} Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1626/94⁶.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 199/2008 του Συμβουλίου της 25^{ης} Φεβρουαρίου 2008 σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού πλαισίου για τη συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων στον τομέα της αλιείας και τη στήριξη όσον αφορά τις επιστημονικές συμβουλές για την κοινή αλιευτική πολιτική⁷.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου της 29^{ης} Σεπτεμβρίου 2008 περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93,

² EE L 125 της 27.4.1998, σ. 1.

³ EE L 17 της 21.1.2000, σ. 22

⁴ EE L 349 της 31.12.2005, σ. 1.

⁵ EE L 223 της 15.8.2006, σ. 1.

⁶ EE L 409 της 30.12.2006, σ. 11.

⁷ EE L 60 της 5.3.2008, σ. 1.

(ΕΚ) αριθ. 1936/2001 και (ΕΚ) αριθ. 601/2004 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1093/94 και (ΕΚ) αριθ. 1447/1999⁸.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου της 20^{ης} Νοεμβρίου 2009 περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006⁹.

Απόφαση (ΕΚ) αριθ. 2004/585 του Συμβουλίου της 19^{ης} Ιουλίου 2004 για την ίδρυση περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων δυνάμει της κοινής αλιευτικής πολιτικής¹⁰.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης**

Η πρόταση και οι στόχοι της συνάδουν με άλλες πολιτικές της Ένωσης, ιδίως δε με τις πολιτικές για το περιβάλλον, την κοινωνία, την περιφερειακή ανάπτυξη, την ανάπτυξη, τη γεωργία, τις αγορές και το εμπόριο, την οικονομία, την έρευνα και την καινοτομία, την υγεία, και την προστασία των καταναλωτών, καθώς και με τους στόχους των πολιτικών αυτών.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Μέθοδοι διαβούλευσης, κύριοι στοχευόμενοι τομείς και γενικά χαρακτηριστικά των αποκρινόμενων

Καθόλη τη διάρκεια των ετών 2009 και 2010, η διαβούλευση σχετικά με τη μεταρρύθμιση μέσω διαδικτυακών εισηγήσεων και πολυάριθμων συναντήσεων για συζητήσεις με τους εμπλεκόμενους φορείς κατέδειξε ότι η μεταρρύθμιση τυγχάνει γενικευμένης υποστήριξης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών υπέβαλαν τις δικές τους γνωμοδοτήσεις σχετικά με την Πράσινη Βίβλο. Το Συμβούλιο Υπουργών συζήτησε τη μεταρρύθμιση πολλές φορές. Η δημόσια διαβούλευση συνοψίστηκε σε μια *Σύνθεση της διαβούλευσης για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής*¹¹.

Σύνοψη των απαντήσεων και τρόπος συνεκτίμησής τους

Η απλοποίηση, η προσαρμογή της λήψης αποφάσεων στη Συνθήκη της Λισαβόνας, η ενίσχυση της μακροπρόθεσμης προσέγγισης για τη διατήρηση και τη διαχείριση των πόρων, συμπεριλαμβανομένης και της αντιμετώπισης του προβλήματος των απορρίψεων, της περιφερειοποίησης, της περαιτέρω συμμετοχής των εμπλεκόμενων φορέων και της αυξημένης ευθύνης του κλάδου, βρέθηκαν στο επίκεντρο των αντιδράσεων. Η σχετική σταθερότητα θεωρείται γενικά ως ο κεντρικός πυλώνας της ΚΑΛΠ, ιδίως από τα κράτη μέλη.

⁸ EE L 286 της 29.10.2008, σ. 1.

⁹ EE L 343 της 22.12.2009, σ. 1.

¹⁰ EE L 256 της 3.8.2004, σ. 17.

¹¹ SEC(2010)428 τελικό της 16.4.2010

Η αλιεία μικρής κλίμακας και η παράκτια αλιεία θεωρούνται σημαντικές, αλλά εκδηλώθηκε περιορισμένη υποστήριξη για την ιδέα ενός διαφοροποιημένου καθεστώτος που θα υπερέβαινε τις τρέχουσες νομικές διατάξεις. Οι προσεγγίσεις διαχείρισης του αλιευτικού στόλου που βασίζονται περισσότερο στην αγορά και η πολιτική της αγοράς θεωρήθηκαν από πολλούς ως χρήσιμα κίνητρα βιωσιμότητας. Όσον αφορά την εξωτερική πολιτική και τις διεθνείς δράσεις, αναγνωρίστηκε η ανάγκη πλήρους ευθυγράμμισης με τις αρχές και τους σκοπούς της ΚΑΛΠ. Υπήρξε ισχυρή στήριξη για την αυστηρότερη στόχευση της δημόσιας χρηματοδότησης με σκοπό την επίτευξη των στόχων της πολιτικής. Η υδατοκαλλιέργεια θεωρήθηκε σημαντική, σύμφωνα με πολλές παρεμβάσεις.

Η Επιτροπή, κατά την κατάρτιση της πρότασής της, έλαβε δεόντως υπόψη τις παρεμβάσεις που υποβλήθηκαν κατά τη διαβούλευση, ιδίως δε εκείνες που αφορούσαν τη δημιουργία περιβαλλοντικών συνθηκών βιωσιμότητας και ενοποίησης του στόχου για τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, την ενισχυμένη μακροπρόθεσμη προοπτική, την περιφερειοποίηση και την περαιτέρω συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων, καθώς και τη εισαγωγή μέσων που βασίζονται στην αγορά, ενώ έλαβε υπόψη και τα ειδικά χαρακτηριστικά των στόλων αλιείας μικρής κλίμακας. Η σημασία της υδατοκαλλιέργειας αντικατοπτρίζεται επίσης στην πρόταση.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωμοσύνης**

Για την κατάρτιση των προτάσεων, αξιοποιήθηκε εξωτερική εμπειρογνωμοσύνη παράλληλα με την υπάρχουσα γνώση σχετικά με την πολιτική, συμπεριλαμβανομένων και των (ετήσιων) γνωμοδοτήσεων του Διεθνούς Συμβουλίου Εξερεύνησης της Θάλασσας (ICES) και της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας (ΕΤΟΕΑ). Δημοσίως διαθέσιμες συμβουλές και μελέτες αναρτώνται στον δικτυακό τόπο της ΓΔ ΜΑΡΕ.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Για την εκτίμηση επιπτώσεων, προσδιορίστηκαν διάφορες επιλογές για το πακέτο μεταρρύθμισης της ΚΑΛΠ. Όλες οι επιλογές όριζαν την περιβαλλοντική βιωσιμότητα ως προϋπόθεση για τη συνολική βιωσιμότητα. Από άποψη μεθοδολογίας, η ανάλυση των επιπτώσεων υποστηρίχθηκε από δείκτες επιδόσεων για τη μέτρηση των επιπτώσεων των επιλογών. Οι επιπτώσεις όλων των επιλογών αναλύθηκαν και συγκρίθηκαν στο πλαίσιο μιας ανάλυσης της επιλογής που προβλέπει τη διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης. Αυτό επέτρεψε τον προσδιορισμό των δύο προτιμώμενων επιλογών, όπως φαίνεται στην έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων. Και οι δύο επιλογές είναι παρόμοιες εφόσον δίνουν έμφαση στην περιβαλλοντική βιωσιμότητα ενώ παράλληλα διασφαλίζουν επαρκή ευελιξία προκειμένου να δοθεί ο απαιτούμενος χρόνος στον κλάδο της αλιείας να προσαρμοστεί στους φιλόδοξους περιβαλλοντικούς σκοπούς.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Νομική βάση

Άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αρχή της επικουρικότητας

Οι διατάξεις της πρότασης που σχετίζονται με τη διατήρηση των έμβιων υδάτινων πόρων εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης και ως εκ τούτου η αρχή της επικουρικότητας δεν ισχύει για αυτές τις διατάξεις.

Οι διατάξεις της πρότασης σχετικά με την υδατοκαλλιέργεια και η ανάγκη θέσπισης στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών της Ένωσης όσον αφορά τις κοινές προτεραιότητες και τους κοινούς στόχους για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας, εμπίπτουν στην κοινή αρμοδιότητα της Ένωσης και των κρατών μελών. Οι μη δεσμευτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της Ένωσης θα αποτελέσουν τη βάση για πολυετή εθνικά στρατηγικά σχέδια, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι στρατηγικές επιλογές που γίνονται σε εθνικό επίπεδο μπορεί να έχουν επιπτώσεις στην ανάπτυξη των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας σε γειτονικά κράτη μέλη. Οι διατάξεις της πρότασης σχετικά με την κοινή οργάνωση της αγοράς εμπίπτουν στην κοινή αρμοδιότητα της Ένωσης και των κρατών μελών. Οι στόχοι της κοινής οργάνωσης της αγοράς περιλαμβάνουν την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου αλιείας και υδατοκαλλιέργειας της ΕΕ, τη βελτίωση της διαφάνειας των αγορών και την ενίσχυση της διασφάλισης συνθηκών ισότιμου ανταγωνισμού για όλα τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης. Για την επίτευξη των εν λόγω στόχων, τα μέτρα, τα καλύπτουν την οργάνωση του κλάδου και περιλαμβάνουν μέτρα σταθεροποίησης των αγορών και πρότυπα εμπορίας, καθώς και απαιτήσεις για την ενημέρωση των καταναλωτών, πρέπει να χαρακτηρίζονται από συνέπεια σε ολόκληρη την Ένωση. Κατά συνέπεια η πρόταση σέβεται την αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας για τον εξής λόγο:

Η κοινή αλιευτική πολιτική αποτελεί μια κοινή πολιτική και ως εκ τούτου πρέπει να εφαρμοστεί μέσω ενός κανονισμού που θα εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Είναι απαραίτητο και σκόπιμο για την επίτευξη του βασικού στόχου της διασφάλισης της βιωσιμότητας των κλάδων της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, οι οποίοι δημιουργούν μακροπρόθεσμα βιώσιμες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες και συμβάλλουν στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού, να θεσπιστούν κανόνες για τη διατήρηση και την εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

Μέσω της προτεινόμενης περιφερειοποιημένης προσέγγισης, τα κράτη μέλη θα εξουσιοδοτούνται να εγκρίνουν τα μέτρα διατήρησης και τα τεχνικά μέτρα που απαιτούνται για την επίτευξη των σκοπών και των στόχων που ορίζονται στους κανονισμούς τους οποίους εγκρίνει ο νομοθέτης της Ένωσης, με βάση τη διαθέσιμη «εργαλειοθήκη» μέτρων που περιλαμβάνονται στην πολιτική διατήρησης της ΚΑΛΠ. Αυτό θα διασφαλίσει την περιφερειακή ευελιξία κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη διατηρούν την ελευθερία να καταναείμουν τις αλιευτικές δυνατότητες που καθιστά διαθέσιμες το Συμβούλιο σε περιοχές ή επιχειρήσεις όπως εκείνα κρίνουν σκόπιμο, και ως εκ τούτου τα κράτη μέλη διαθέτουν μεγάλο περιθώριο ελιγμών για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με το κοινωνικό/οικονομικό μοντέλο της επιλογής τους όσον αφορά την εκμετάλλευση των κατανεμόμενων αλιευτικών δυνατοτήτων.

4. ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης**

Με την πρότασή της, η Επιτροπή εισάγει σημαντικές αλλαγές στην ΚΑΛΠ. Σε αυτήν την ενότητα η πρόταση εξηγείται λεπτομερώς.

Γενικές διατάξεις

Ο γενικός σκοπός της ΚΑΛΠ είναι να διασφαλιστούν εκείνες οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που θα δημιουργήσουν μακροπρόθεσμα βιώσιμες περιβαλλοντικές συνθήκες, οι οποίες αποτελούν προϋπόθεση για την δημιουργία ενός οικονομικά και κοινωνικά βιώσιμου αλιευτικού κλάδου που θα συμβάλλει στη διαθεσιμότητα των τροφίμων. Η εκτίμηση επιπτώσεων καταδεικνύει ότι οι φιλόδοξοι στόχοι για τους πόρους που πληρούν τη διεθνή υποχρέωση της Ένωσης να επιτύχει μέγιστη βιώσιμη απόδοση έως το 2015 μπορούν να επιτύχουν σημαντική βελτίωση των συνολικών αποθεμάτων, οδηγώντας έτσι σε σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές βελτιώσεις. Αυτά τα θετικά αποτελέσματα της εκτίμησης επιπτώσεων τονίζουν ότι η θεμελιώδης αρχή της οικολογικής βιωσιμότητας αποτελεί απαίτηση για τη μακροπρόθεσμη οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα.

Η μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων, ο τερματισμός των απορρίψεων και η ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα θαλάσσια οικοσυστήματα, σε συνδυασμό με την προληπτική και την οικοσυστημική προσέγγιση, θα συμβάλλουν στην καλή περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων που υπόκεινται στην οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική.

Πρόσβαση σε ύδατα

Η πρόταση επιβεβαιώνει την αρχή της ίσης πρόσβασης στα ύδατα, ενώ παράλληλα αντιμετωπίζει ισότιμα τα σκάφη τρίτων χωρών ως προς την πρόσβασή τους στα ύδατα της Ένωσης.

Η Επιτροπή προτείνει την επέκταση των υπαρχόντων περιορισμών στο δικαίωμα αλιείας εντός των 12 ναυτικών μιλίων έως το 2022. Αυτοί οι περιορισμοί έχουν μειώσει την αλιευτική πίεση στις περισσότερες βιολογικά ευαίσθητες περιοχές και έχουν συμβάλει στην οικονομική σταθερότητα των παράκτιων αλιευτικών δραστηριοτήτων μικρής κλίμακας.

Η Επιτροπή προτείνει να ενσωματωθούν στον παρόντα κανονισμό οι ειδικοί περιορισμοί για τα 100 ναυτικά μίλια γύρω από τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τις Κανάριες Νήσους, οι οποίες ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 του Συμβουλίου¹². Αυτοί δικαιολογούνται προκειμένου να προστατευτεί η ευαίσθητη βιολογική κατάσταση των υδάτων που περιβάλλουν αυτές τις νήσους και υπό το πρίσμα του άρθρου 349 της Συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη τη διαρθρωτική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση και την ανάγκη διατήρησης της τοπικής οικονομίας των νήσων αυτών.

Διατήρηση των έμβιων υδάτινων πόρων

Η διατήρηση των βιολογικών υδάτινων πόρων αποτελεί θεμελιώδη πυλώνα για την επίτευξη των σκοπών της ΚΑΛΠ.

¹² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 του Συμβουλίου για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 685/95 και (ΕΚ) αριθ. 2027/95

Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης που αποσκοπούν στη διαχείριση των πόρων σε επίπεδα τα οποία να είναι σε θέση να διασφαλίσουν μέγιστη βιώσιμη απόδοση έχουν καθοριστική σημασία για τη διατήρηση. Απαιτείται να υπάρξει μεταστροφή προς εκείνα τα προγράμματα που βασίζονται στους τύπους αλιείας, καλύπτοντας περισσότερα αποθέματα με λιγότερα προγράμματα. Η διαχείριση αποθεμάτων που δεν υπόκεινται σε προγράμματα γίνεται με τον ορισμό αλιευτικών δυνατοτήτων από το Συμβούλιο και με άλλα μέτρα.

Ένα δεύτερο θεμελιώδες στοιχείο της πρότασης για τη διατήρηση είναι ο τερματισμός της πρακτικής των απορρίψεων και η μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων. Η πρόταση εισάγει την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων από συγκεκριμένα αποθέματα, με ακριβές χρονοδιάγραμμα εφαρμογής και σε συνδυασμό με ορισμένα συνοδευτικά μέτρα.

Η πρόταση καλύπτει επίσης τις βασικές αρχές για τεχνικά μέτρα διατήρησης που ισχύουν για τους τύπους αλιείας.

Για τα πολυετή σχέδια και τα τεχνικά μέτρα διατήρησης, η Επιτροπή προβλέπει την εξάλειψη της μικροδιαχείρισης από τους συν-νομοθέτες. Η νομοθεσία της Ένωσης για τα εν λόγω προγράμματα και μέτρα απαιτείται να ορίσει τα βασικά στοιχεία, όπως το πεδίο εφαρμογής, τους στόχους, τους δείκτες αξιολόγησης και τα χρονοδιαγράμματα. Η Επιτροπή προτείνει την αποκέντρωση βάσει της οποίας είναι δυνατόν να εξουσιοδοτηθούν τα κράτη μέλη να εγκρίνουν τα μέτρα διατήρησης και τα τεχνικά μέτρα που απαιτούνται για την επίτευξη των σκοπών και των στόχων με τη χρήση μιας «εργαλειοθήκης» μέτρων στο πλαίσιο της πολιτικής διατήρησης. Αυτό θα διασφαλίσει περιφερειακή ευελιξία και απλοποίηση της πολιτικής. Η πρόταση προβλέπει διατάξεις προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα εγκρίνουν μέτρα που θα είναι συμβατά και αποτελεσματικά. Θεσπίζεται ένας μηχανισμός αναπλήρωσης με βάση τον οποίον η Επιτροπή μπορεί να λάβει μέτρα σε περιπτώσεις όπου δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών ή όταν δεν επιτυγχάνονται οι στόχοι.

Διατηρούνται οι διατάξεις για μέτρα έκτακτης ανάγκης όταν απειλείται η διατήρηση των έμβιων υδάτινων πόρων, είτε κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής, και εισάγεται μια νέα διάταξη σχετικά με μέτρα για τους τύπους αλιείας στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που απορρέουν την περιβαλλοντική νομοθεσία της Ένωσης. Διατηρείται στην πρόταση η υφιστάμενη εξουσιοδότηση που έχουν τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα διατήρησης εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων και μέτρα που ισχύουν αποκλειστικά και μόνο για αλιευτικά σκάφη τα οποία φέρουν τη σημαία τους.

Πρόσβαση σε πόρους

Η εισαγωγή ενός συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων θα αποτελέσει ένα βασικό κίνητρο για την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας του στόλου. Η εκτίμηση επιπτώσεων έχει καταδείξει σαφώς ότι ένα τέτοιο σύστημα μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων συμβάλλει σαφώς, θετικά και σημαντικά στην εξάλειψη της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας και στη βελτίωση των οικονομικών αποτελεσμάτων του αλιευτικού κλάδου.

Η πρόταση περιλαμβάνει ένα υποχρεωτικό σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων (σχετικά με τις αλιευτικές δυνατότητες για ρυθμιζόμενα αποθέματα) από το 2014 για όλα τα σκάφη εκτός από εκείνα που έχουν μήκος κάτω των 12 μέτρων και φέρουν αδρανή εργαλεία. Αναγνωρίζοντας τα ειδικά χαρακτηριστικά και την κοινωνικοοικονομική τρωτότητα ορισμένων στόλων αλιείας μικρής κλίμακας, η επιλογή της εισαγωγής μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων για τα εναπομείναντα σκάφη θα εναπόκειται στα

κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίζουν τις μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις για να εξασφαλίσουν στενή σύνδεσή τους με τις αλιευτικές κοινότητες (π.χ. περιορίζοντας την δυνατότητα μεταβίβασης στο πλαίσιο τμημάτων του στόλου) και να εμποδίσουν την κερδοσκοπία. Προκειμένου να γίνει σεβαστή και να διατηρηθεί η σχετική σταθερότητα, η μεταβίβαση αυτών των παραχωρήσεων πρέπει να περιοριστεί σε σκάφη που φέρουν την ίδια σημαία. Τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν ένα αποθεματικό και να εισαγάγουν ένα τέλος για τις παραχωρήσεις, τα οποία υπό κανονικές συνθήκες μπορούν να ανακληθούν από τα κράτη μέλη μόνο μετά τη λήξη της ισχύος τους ή με επίκληση έγκαιρης προειδοποίησης.

Διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας

Παραμένει η γενική υποχρέωση που έχουν τα κράτη μέλη να προσαρμόζουν την αλιευτική ικανότητα του στόλου ανάλογα με τις αλιευτικές δυνατότητες. Εξακολουθεί να είναι αναγκαία μια βασική πολιτική διαχείρισης του αλιευτικού στόλου η οποία να προβλέπει ανώτατα όρια συνολικής αλιευτικής ικανότητας ανά κράτος μέλος, θεσπιζόμενα από την Επιτροπή. Οι μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις θα επιταχύνουν τη μείωση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου και, ως εκ τούτου, δικαιολογημένα θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εξαιρούν σκάφη με τέτοιες παραχωρήσεις από τα ανώτατα όρια ικανότητας. Για την περίοδο κατά την οποία εξακολουθεί να είναι δυνατός ο παροπλισμός σκαφών με δημόσια ενίσχυση στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας, οι διατάξεις για μειώσεις της αλιευτικής ικανότητας του στόλου παραμένουν σε ισχύ. Τα μητρώα στόλου του κράτους μέλους και της Επιτροπής διασφαλίζουν την παρακολούθηση και διαχείριση των στόλων κατόπιν ενημέρωσης.

Επιστημονική βάση για τη διαχείριση των τύπων αλιείας

Η ύπαρξη αξιόπιστων και πλήρων δεδομένων τόσο για επιστημονικές γνωμοδοτήσεις όσο και για σκοπούς που σχετίζονται με την εφαρμογή και τον έλεγχο είναι ουσιώδης για την καλή λειτουργία της διαχείρισης των τύπων αλιείας. Η πρόταση θεσπίζει τους βασικούς κανόνες και τις βασικές υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τη συλλογή, διαχείριση και διαθεσιμότητα δεδομένων και τις διατάξεις περί πρόσβασης της Επιτροπής σε αυτά. Η ανάγκη συντονισμού της συλλογής δεδομένων μεταξύ κρατών μελών σε αποκεντρωμένο πλαίσιο αποτελεί θεμελιώδη λόγο προκειμένου η Κοινότητα να εισαγάγει την υποχρέωση περιφερειακού συντονισμού της συλλογής δεδομένων.

Για να βελτιωθεί η ποιότητα, η συνοχή και η συνέργεια των προσπαθειών στον τομέα της επιστήμης που είναι προσανατολισμένη σε μέτρα πολιτικής, η πρόταση εισάγει επίσης διατάξεις με βάση τις οποίες τα κράτη μέλη θα μπορούν να εγκρίνουν εθνικά προγράμματα συλλογής δεδομένων αλιείας και επιστημονικά προγράμματα και προγράμματα καινοτομίας και να συντονίζονται μεταξύ τους κυρίως στο πλαίσιο του πλαισίου έρευνας και καινοτομίας της Ένωσης.

Εξωτερική πολιτική

Η εξωτερική πολιτική ενσωματώνεται στην ΚΑΛΠ προκειμένου να ευθυγραμμιστούν οι στόχοι της με τις γενικές αρχές και τους γενικούς στόχους της ΚΑΛΠ. Η Ένωση θα συμμετάσχει ενεργά στις εργασίες των περιφερειακών ενώσεων διαχείρισης αλιείας (ΠΟΔΑ) και διεθνών πολυμερών οργανισμών (ΟΗΕ, FAO) προκειμένου να τις ενισχύσει και να βελτιώσει την αποδοτικότητά τους όσον αφορά τη διαχείριση και τη διατήρηση των διεθνών ιχθυαποθεμάτων. Η Ένωση θα υποστηρίξει τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικά

βασισμένες θέσεις, τη συμβολή στην ανάπτυξη επιστημονικής γνώσης και τη συνεργασία με σκοπό την ενίσχυση της συμμόρφωσης στο διεθνές πλαίσιο.

Οι σχέσεις με τρίτες χώρες μέσω συμφωνιών βιώσιμης αλιείας (ΣΒΑ) αποτελούν ένα ακόμη μέσο για τη διεθνή προώθηση των αρχών και των σκοπών της ΚΑΛΠ. Οι ΣΒΑ θα συμβάλουν στη θέσπιση ενός υψηλής ποιότητας πλαισίου διακυβέρνησης στη χώρα-εταίρο, που πρέπει να συνάδει με τους στόχους της αναπτυξιακής πολιτικής και το οποίο θα εστιάζεται στη βιώσιμη και διαφανή διαχείριση των πόρων, στην παρακολούθηση, στην επιτήρηση και στον έλεγχο. Θα διασφαλίσουν ότι η εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων θα πραγματοποιείται με βάση ορθές επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, στοχεύοντας μόνο στους πλεονάζοντες πόρους που η συνεργαζόμενη χώρα δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να αλιεύσει η ίδια. Με βάση τις ΣΒΑ, οι χώρες-εταίροι θα αποζημιώνονται για τη χορήγηση πρόσβασης στους αλιευτικούς τους πόρους, ενώ θα παρέχεται και οικονομική βοήθεια στις εν λόγω χώρες για την υλοποίηση της εθνικής τους βιώσιμης αλιευτικής πολιτικής.

Υδατοκαλλιέργεια

Η ΚΑΛΠ πρέπει να υποστηρίζει την περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά βιώσιμη ανάπτυξη του κλάδου των υδατοκαλλιεργειών. Η υδατοκαλλιέργεια συμβάλλει στην επισιτιστική ασφάλεια, στην ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων εργασίας σε παράκτιες και αγροτικές περιοχές. Μπορεί να επιτευχθεί σοβαρή πρόοδος όταν τα κράτη μέλη αναπτύσσουν με βάση τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της Ένωσης εθνικά στρατηγικά προγράμματα για τη διευκόλυνση της βιώσιμης ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας σε σχέση με την επιχειρηματική ασφάλεια, την πρόσβαση σε ύδατα και χώρους, και τη διοικητική απλοποίηση της αδειοδότησης. Η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας ενέχει μια σαφή διάσταση που σχετίζεται με την Ένωση: οι στρατηγικές επιλογές που γίνονται σε εθνικό επίπεδο μπορούν να έχουν επίπτωση στη σχετική ανάπτυξη γειτονικών κρατών μελών. Είναι ουσιώδες να μπορούν τα κράτη μέλη να γνωρίζουν τι σχεδιάζουν άλλα κράτη μέλη για τη μελλοντική ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξειδικευμένη φύση της υδατοκαλλιέργειας απαιτεί τη δημιουργία ενός ειδικού συμβουλευτικού φορέα των εμπλεκόμενων και προτείνει για τον σκοπό αυτό την ίδρυση ενός γνωμοδοτικού συμβουλίου υδατοκαλλιέργειας.

Κοινή οργάνωση των αγορών

Η κοινή οργάνωση των αγορών πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ, να καθιστά τον κλάδο ικανό να εφαρμόζει την ΚΑΛΠ στο κατάλληλο επίπεδο, καθώς επίσης να ενισχύει την ανταγωνιστικότητα, ιδίως μεταξύ των παραγωγών.

Έλεγχος και εφαρμογή

Σύμφωνα με το νέο καθεστώς ελέγχου που θεσπίστηκε με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 και αριθ. 1224/2009¹³, η πρόταση ενσωματώνει τα βασικά στοιχεία του

¹³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007,

καθεστώς ελέγχου και εφαρμογής της Ένωσης με σκοπό τη συμμόρφωση με τους κανόνες της ΚΑΛΠ. Υπό το πρίσμα της εισαγωγής, στο τμήμα που αφορά τη διατήρηση, της υποχρέωσης εκφόρτωσης με σκοπό την αποφυγή των απορρίψεων, η Επιτροπή προτείνει υποχρεώσεις παρακολούθησης και ελέγχου ιδίως σε σχέση με πλήρως τεκμηριωμένους τύπους αλιείας, καθώς και πιλοτικά προγράμματα για νέες τεχνολογίες ελέγχου αλιείας που συμβάλλουν στη βιώσιμη αλιεία.

Χρηματοδοτικά μέσα

Με σκοπό την ενίσχυση της συμμόρφωσης, η πρόταση εισάγει προϋποθέσεις για την οικονομική βοήθεια από την Ένωση η οποία μπορεί να χορηγηθεί προκειμένου να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ. Η οικονομική ενίσχυση θα εξαρτάται από τη συμμόρφωση με τους κανόνες, και η αρχή αυτή θα ισχύει τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τις επιχειρήσεις. Για τα κράτη μέλη, η μη συμμόρφωση θα οδηγεί σε διακοπή, αναστολή ή οικονομική διόρθωση σε σχέση με την οικονομική βοήθεια της Ένωσης. Για τις επιχειρήσεις, οι σοβαρές παραβάσεις ενδέχεται να οδηγήσουν σε απαγόρευση της πρόσβασης σε οικονομική βοήθεια ή σε οικονομικές μειώσεις. Επιπρόσθετα, η πρόταση εισάγει την υποχρέωση των κρατών μελών, όταν χορηγούν οικονομική βοήθεια, να λαμβάνουν υπόψη τη συμπεριφορά (ιδίως την απουσία σοβαρών παραβάσεων) των επιχειρήσεων κατά το πρόσφατο παρελθόν.

Γνωμοδοτικά συμβούλια

Η Επιτροπή προτείνει την ενοποίηση, και όπου είναι δυνατόν την επέκταση της πείρας που έχει συσσωρευτεί με τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ. Εφόσον μερικά από αυτά δεν έχουν περιφερειακό χαρακτήρα ή περιορισμό, τα επτά υπάρχοντα συμβούλια πρέπει να μετονομαστούν σε γνωμοδοτικά συμβούλια, παράλληλα με τη δημιουργία του γνωμοδοτικού συμβουλίου υδατοκαλλιέργειας. Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του Εύξεινου Πόντου, μιας περικλειστής θαλάσσιας λεκάνης στην οποία έχουν δικαιώματα και τέσσερα κράτη που δεν είναι μέλη της Ένωσης, και λαμβάνοντας υπόψη τις τρέχουσες συζητήσεις με χώρες του Εύξεινου Πόντου εκτός ΕΕ με στόχο την υποβολή προτάσεων σχετικά με την πολιτική διατήρησης και την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ της Ρουμανίας, της Βουλγαρίας και τους γείτονές τους στην θαλάσσια λεκάνη, η Επιτροπή σκοπεύει να συγκροτήσει γνωμοδοτικό συμβούλιο για τον Εύξεινο Πόντο μέχρι το 2015.

Τελικές διατάξεις

Το τελικό μέρος ορίζει τους τομείς μεταβίβασης εξουσιών στην Επιτροπή, την άσκηση και την ανάκληση της μεταβίβασης αυτής και τις σχετικές ενστάσεις, καθώς και την ίδρυση μιας επιτροπής αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε σχέση με τις εκτελεστικές πράξεις. Επίσης, προτείνει την κατάργηση ή/και τροποποίηση της σχετικής ισχύουσας νομοθεσίας.

(ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την κοινή αλιευτική πολιτική

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως το άρθρο 43 παράγραφος 2,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής¹⁴,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁵,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002¹⁶ θέσπισε ένα κοινοτικό σύστημα για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
- (2) Το πεδίο εφαρμογής της κοινής αλιευτικής πολιτικής καλύπτει τη διατήρηση, τη διαχείριση και την εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής της κοινής αλιευτικής πολιτικής επεκτείνεται σε μέτρα σχετικά με τις αγορές και οικονομικά μέτρα για την υποστήριξη των σκοπών της, για τους έμβιους πόρους που ζουν σε γλυκά ύδατα και για την υδατοκαλλιέργεια, καθώς και στη μεταποίηση και διάθεση στην αγορά των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται στην επικράτεια των κρατών μελών ή σε κοινοτικά ύδατα, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ασκούνται από αλιευτικά σκάφη τα οποία φέρουν τη σημαία τρίτων χωρών και είναι νηολογημένα σε τρίτες χώρες ή από κοινοτικά αλιευτικά σκάφη ή από υπηκόους των κρατών μελών, με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης του κράτους σημαίας και τηρουμένων των

¹⁴ ΕΕ

¹⁵ ΕΕ

¹⁶ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59

διατάξεων του άρθρου 117 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας.

- (3) Η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας συμβάλλουν στη δημιουργία μακροπρόθεσμα βιώσιμων περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών. Πρέπει επίσης να συμβάλλει στην αύξηση της παραγωγικότητας, σε ένα εύλογο επίπεδο διαβίωσης για τον αλιευτικό κλάδο και στη σταθερότητα των αγορών, καθώς επίσης να διασφαλίζει τη διαθεσιμότητα των πόρων και το ότι οι προμήθειες θα φτάνουν στους καταναλωτές σε λογικές τιμές.
- (4) Η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10^{ης} Δεκεμβρίου 1982 (UNCLOS)¹⁷ και έχει κυρώσει τη συμφωνία για την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας, της 10^{ης} Δεκεμβρίου 1982, όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων των Ηνωμένων Εθνών της 4^{ης} Αυγούστου 1995 («συμφωνία του ΟΗΕ για τα αποθέματα ιχθύων»)¹⁸. Έχει επίσης αποδεχτεί τη συμφωνία της 24^{ης} Νοεμβρίου 1993 του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO) για την προώθηση της τήρησης διεθνών μέτρων διατήρησης και διαχείρισης από αλιευτικά σκάφη στην ανοιχτή θάλασσα («συμφωνία συμμόρφωσης του FAO»)¹⁹. Αυτές οι διεθνείς πράξεις προβλέπουν κατά κύριο λόγο υποχρεώσεις διατήρησης, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της υποχρέωσης λήψης μέτρων διατήρησης και διαχείρισης με στόχο τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των θαλάσσιων πόρων σε επίπεδα τα οποία να μπορούν να παράγουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, τόσο εντός θαλασσίων περιοχών εθνικής δικαιοδοσίας όσο και στην ανοιχτή θάλασσα, και συνεργασίας με άλλα κράτη για τον σκοπό αυτό, υποχρεώσεις εφαρμογής της προληπτικής προσέγγισης ευρέως για τη διατήρηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των αλιευτικών αποθεμάτων, υποχρεώσεις διασφάλισης της συμβατότητας των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης όπου προκύπτουν θαλάσσιοι πόροι σε θαλάσσιες περιοχές διαφορετικού καθεστώτος δικαιοδοσίας και υποχρεώσεις να λαμβάνονται δεόντως υπόψη άλλες θεμιτές χρήσεις των θαλασσών. Η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να συμβάλλει στην προσήκουσα εκτέλεση από την Ένωση των διεθνών υποχρεώσεων της στο πλαίσιο αυτών των διεθνών πράξεων. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης, για τα οποία έχουν εξουσιοδοτηθεί στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής, πρέπει επίσης να ενεργούν με τρόπο που να συνάδει πλήρως με τις διεθνείς υποχρεώσεις διατήρησης και της συνεργασίας στο πλαίσιο των εν λόγω διεθνών πράξεων.
- (5) Στην παγκόσμια διάσκεψη κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη που διεξήχθη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002, η Ένωση και τα κράτη μέλη της δεσμεύτηκαν να δράσουν κατά της συνεχιζόμενης μείωσης πολλών ιχθυαποθεμάτων. Συνεπώς, η Ένωση θα πρέπει να βελτιώσει την κοινή αλιευτική πολιτική της προκειμένου να διασφαλίσει κατά προτεραιότητα την αποκατάσταση των επιπέδων εκμετάλλευσης των έμβιων υδάτινων πόρων και τη διατήρησή τους σε επίπεδα ικανά να παραγάγουν μέγιστες βιώσιμες αποδόσεις από τους πληθυσμούς των αλιευόμενων αποθεμάτων έως το 2015.

¹⁷ EE L 179 της 23.6.1998, σ. 1

¹⁸ EE L 189 της 3.7.1998, σ. 14

¹⁹ EE L 177 της 16.7.1996, σ. 24

Στις περιπτώσεις όπου υπάρχουν λιγότερες επιστημονικές πληροφορίες, αυτό ενδέχεται να απαιτήσει την εφαρμογή υποκατάστατων μεταβλητών για τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση.

- (6) Στόχοι για την αλιεία καθορίστηκαν στην απόφαση της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα για το στρατηγικό σχέδιο για τη βιοποικιλότητα 2011-2020²⁰, ενώ η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να διασφαλίζει τη συνοχή με τους στόχους βιοποικιλότητας που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο²¹ και τους στόχους της ανακοίνωσης της Επιτροπής «Η ασφάλεια ζωής μας, το φυσικό μας κεφάλαιο: στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020»²², ιδίως για να επιτευχθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση έως το 2015.
- (7) Η βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων πρέπει να βασίζεται στην προληπτική προσέγγιση, η οποία πρέπει να προέρχεται από την προληπτική προσέγγιση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 191 παράγραφος 2 της Συνθήκης.
- (8) Η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να συμβάλλει στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και ιδιαίτερα στην επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης το αργότερο έως το 2020, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17^{ης} Ιουνίου 2008 περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)²³.
- (9) Πρέπει να υλοποιηθεί μια οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας, οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων πρέπει να περιοριστούν και τα ανεπιθύμητα αλιεύματα πρέπει να ελαχιστοποιηθούν και προοδευτικά να εξαλειφθούν.
- (10) Είναι σημαντικό η διαχείριση της κοινής αλιευτικής πολιτικής να διέπεται από αρχές ορθής διακυβέρνησης. Αυτές οι αρχές περιλαμβάνουν τη λήψη αποφάσεων με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, ευρεία συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων και μακροπρόθεσμη προοπτική. Η επιτυχής διαχείριση της κοινής αλιευτικής πολιτικής εξαρτάται επίσης από τον σαφή ορισμό των αρμοδιοτήτων σε ενωσιακό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο καθώς και από τη συμβατότητα και συνοχή των μέτρων που λαμβάνονται από κοινού με άλλες ενωσιακές πολιτικές.
- (11) Η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να λαμβάνει πλήρως υπόψη, όπου απαιτείται, την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, καθώς και την επισιτιστική ασφάλεια και την ασφάλεια των ζωοτροφών.
- (12) Η εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής πρέπει να συνεκτιμά τις αλληλεπιδράσεις με άλλες θαλάσσιες υποθέσεις όπως αντιμετωπίζονται στην

²⁰ Απόφαση X/2 της διάσκεψης των μερών (COP)

²¹ EU CO 7/10 της 26 Μαρτίου 2010.

²² COM(2011)244.

²³ EE L 164 της 25.6.2008, σ. 19.

ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική²⁴, αναγνωρίζοντας ότι όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τους ωκεανούς και τις θάλασσες της Ευρώπης είναι αλληλοσυνδεόμενα, συμπεριλαμβανομένου και του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού. Πρέπει να διασφαλίζεται συνέπεια και ενοποιημένη προσέγγιση κατά τη διαχείριση διαφορετικών τομεακών πολιτικών στη Βαλτική Θάλασσα, στη Βόρεια Θάλασσα, στην Κελτική Θάλασσα, στον Βискаϊκό Κόλπο και στις ιβηρικές ακτές, καθώς και στις θαλάσσιες λεκάνες της Μεσογείου και του Εύξεινου Πόντου.

- (13) Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη πρέπει να διαθέτουν ισότιμη πρόσβαση στα ύδατα και στους πόρους της Ένωσης, με την επιφύλαξη των κανόνων της ΚΑΛΠ.
- (14) Οι ισχύοντες κανόνες που περιορίζουν την πρόσβαση σε πόρους εντός των ζωνών των 12 μιλίων των κρατών μελών λειτουργούν ικανοποιητικά συμβάλλοντας στη διατήρηση περιορίζοντας την αλιευτική προσπάθεια στο πιο ευαίσθητο τμήμα των υδάτων της Ένωσης. Αυτοί οι κανόνες έχουν διατηρήσει επίσης τις παραδοσιακές αλιευτικές δραστηριότητες από τις οποίες εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων. Συνεπώς αυτοί οι κανόνες πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν.
- (15) Οι έμβιοι υδάτινοι πόροι γύρω από τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τις Κανάριες Νήσους πρέπει να εξακολουθήσουν να προστατεύονται δεδομένου ότι συμβάλλουν στη διατήρηση της τοπικής οικονομίας αυτών των νησιών, λαμβάνοντας υπόψη τη δομική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση αυτών των νησιών. Συνεπώς, πρέπει να διατηρηθεί ο περιορισμός ορισμένων αλιευτικών δραστηριοτήτων σε αυτά τα ύδατα μόνο σε αλιευτικά σκάφη που είναι νηολογημένα στα λιμάνια των Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων.
- (16) Ο σκοπός της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδάτινων πόρων επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερα μέσω μιας πολυετούς προσέγγισης για τη διαχείριση της αλιείας, θεσπίζοντας κατά προτεραιότητα πολυετή σχέδια τα οποία αντανάκλουν τις ιδιαιτερότητες διάφορων τύπων αλιείας.
- (17) Τα πολυετή σχέδια πρέπει, όπου αυτό είναι δυνατόν, να καλύπτουν πολλαπλά αποθέματα, όταν η εκμετάλλευση των εν λόγω αποθεμάτων γίνεται από κοινού. Τα πολυετή σχέδια πρέπει να θέτουν τη βάση για τον ορισμό αλιευτικών δυνατοτήτων και ποσοτικοποιημένων στόχων για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των σχετικών αποθεμάτων και θαλάσσιων οικοσυστημάτων, καθορίζοντας σαφή χρονοδιαγράμματα και μηχανισμούς προστασίας για απρόβλεπτες εξελίξεις.
- (18) Απαιτούνται μέτρα για τη μείωση και την εξάλειψη των σημερινών υψηλών επιπέδων ανεπιθύμητων αλιευμάτων και απορρίψεων. Πράγματι, τα ανεπιθύμητα αλιεύματα και οι ανεπιθύμητες απορρίψεις αποτελούν ουσιαστική σπατάλη και επηρεάζουν αρνητικά τη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, καθώς και την οικονομική βιωσιμότητα της αλιείας. Πρέπει να θεσπιστεί και να εφαρμοστεί σταδιακά η υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων των διαχειριζόμενων αποθεμάτων που αλιεύονται κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ενωσιακά ύδατα ή από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη.

²⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών για την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, COM(2007)575 τελικό.

- (19) Η εκφόρτωση ανεπιθύμητων αλιευμάτων δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα πλήρη οικονομικά πλεονεκτήματα για την επιχείρηση. Για την εκφόρτωση αλιευμάτων με μέγεθος μικρότερο από το ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης, ο προορισμός των αλιευμάτων πρέπει να είναι περιορισμένος και να εξαιρεί την πώληση για ανθρώπινη κατανάλωση.
- (20) Χάρην της διατήρησης των αποθεμάτων, πρέπει να εφαρμοστούν σαφείς αντικειμενικοί σκοποί αναφορικά με ορισμένα τεχνικά μέτρα.
- (21) Όσον αφορά αποθέματα για τα οποία δεν έχουν θεσπιστεί πολυετή σχέδια, πρέπει να οριστούν οι ρυθμοί εκμετάλλευσης που διασφαλίζουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση με τον καθορισμό ορίων αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας.
- (22) Ενόψει της επισφαλούς οικονομικής κατάστασης του τομέα της αλιείας και της εξάρτησης ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από τις αλιευτικές δραστηριότητες, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω της κατανομής αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, η οποία θα στηρίζεται σε ένα προβλέψιμο μερίδιο των αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος.
- (23) Αυτή η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων, δεδομένης της προσωρινής βιολογικής κατάστασης των αποθεμάτων, πρέπει να διασφαλίζει τις ιδιαίτερες ανάγκες περιοχών όπου οι τοπικές κοινότητες εξαρτώνται ιδιαίτερα από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες, όπως αποφάσισε το Συμβούλιο στο ψήφισμα της 3^{ης} Νοεμβρίου 1976 που αφορά ορισμένα εξωτερικά θέματα της δημιουργίας στην Κοινότητα αλιευτικής ζώνης 200 μιλίων²⁵ με ισχύ από την 1^η Ιανουαρίου 1977 και ιδίως με το παράρτημα VII αυτού. Συνεπώς, η έννοια της σχετικής σταθερότητας που επιδιώκεται πρέπει να νοείται κατά τον τρόπο αυτό.
- (24) Τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση να παρουσιάσουν στην Επιτροπή τεκμηριωμένα αιτήματα για τον ορισμό μέτρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής για μέτρα που τα κράτη μέλη θεωρούν απαραίτητα προκειμένου να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις όσον αφορά τις ζώνες ειδικής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/EK του Συμβουλίου της 30^{ης} Νοεμβρίου 2009 περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών²⁶ ειδικές ζώνες διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21^{ης} Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας²⁷, καθώς και θαλάσσιες προστατευμένες περιοχές σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 4 της οδηγίας 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17^{ης} Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)²⁸.
- (25) Η Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να εγκρίνει προσωρινά μέτρα στην περίπτωση σοβαρής απειλής, η οποία απαιτεί άμεση δράση, στη διατήρηση των έμβιων υδάτινων

²⁵ ΕΕ C 105 της 7.5.1981, σ.1.

²⁶ ΕΕ L 103 της 25.4.1979, σ. 1.

²⁷ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

²⁸ ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19

πόρων ή του θαλάσσιου οικοσυστήματος, που προκύπτει από αλιευτικές δραστηριότητες.

- (26) Τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση να εγκρίνουν μέτρα διατήρησης και τεχνικά μέτρα για την υλοποίηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής προκειμένου η πολιτική να αντιμετωπίσει καλύτερα τις πραγματικότητες και ιδιαιτερότητες των επιμέρους τύπων αλιείας και να βελτιωθεί η συμμόρφωση με την εν λόγω πολιτική.
- (27) Στη θαλάσσια ζώνη των 12 ναυτικών μιλίων, πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης, τα οποία να εφαρμόζονται σε όλα τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, υπό τον όρο ότι τα μέτρα αυτά, στην περίπτωση που εφαρμόζονται σε ενωσιακά αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, δεν εισάγουν διακρίσεις και τίθενται σε εφαρμογή μετά από προηγούμενη διαβούλευση των υπόλοιπων ενδιαφερόμενων κρατών μελών, και υπό τον όρο ότι η Ένωση δεν έχει λάβει ειδικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης στη συγκεκριμένη ζώνη των 12 ναυτικών μιλίων.
- (28) Τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να εγκρίνουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης για αποθέματα σε ενωσιακά ύδατα τα οποία να εφαρμόζονται αποκλειστικά και μόνο σε ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους.
- (29) Πρέπει να εφαρμοστεί το αργότερο έως την 31^η Δεκεμβρίου 2013 ένα σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων για την πλειονότητα των διαχειριζόμενων αποθεμάτων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής για όλα τα σκάφη μήκους 12 μέτρων και άνω και για όλα τα υπόλοιπα αλιευτικά σκάφη που φέρουν συρόμενα αλιευτικά εργαλεία. τίθενται σε εφαρμογή μετά από προηγούμενη διαβούλευση των υπόλοιπων ενδιαφερόμενων κρατών μελών, και υπό τον όρο ότι η Ένωση δεν έχει λάβει ειδικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης σε αυτήν τη ζώνη των 12 ναυτικών μιλίων. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις σκάφη μήκους έως 12 μέτρα εκτός των σκαφών που χρησιμοποιούν συρόμενα εργαλεία. Ένα τέτοιο σύστημα πρέπει να συμβάλλει σε μειώσεις του στόλου με κίνητρα από τον ίδιο τον κλάδο και στη βελτίωση της οικονομικής απόδοσης, με παράλληλη δημιουργία νομικά ασφαλών και αποκλειστικών μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων των ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων ενός κράτους μέλους. Δεδομένου ότι οι βιολογικοί πόροι της θάλασσας αποτελούν κοινό αγαθό, οι μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις πρέπει να θεσπίζουν δικαιώματα μόνο στο μέρος εκείνο των ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων ενός κράτους μέλους που μπορεί να ανακληθεί σύμφωνα με καθορισμένους κανόνες.
- (30) Οι αλιευτικές παραχωρήσεις πρέπει να είναι μεταβιβάσιμες και μισθώσιμες με σκοπό την αποκέντρωση της διαχείρισης των αλιευτικών δυνατοτήτων προς τον αλιευτικό κλάδο και για να εξασφαλιστεί ότι οι αλιείς που εγκαταλείπουν τον κλάδο δεν θα πρέπει να στηριχτούν δημόσια οικονομική βοήθεια στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
- (31) Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και η κοινωνικοοικονομική τρωτότητα μερικών στόλων αλιείας μικρής κλίμακας δικαιολογούν τον περιορισμό του υποχρεωτικού συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων στα μεγάλα σκάφη. Το σύστημα των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων πρέπει να ισχύει για αποθέματα για τα οποία έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες.

- (32) Για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που δεν λειτουργούν στο πλαίσιο συστήματος μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων, πρέπει να λαμβάνονται ειδικά μέτρα προκειμένου να ευθυγραμμιστεί ο αριθμός των ενωσιακών αλιευτικών σκαφών με τους διαθέσιμους πόρους. Με αυτά τα μέτρα πρέπει να καθορίζονται υποχρεωτικά ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας του στόλου και να θεσπίζονται εθνικά προγράμματα εισόδου/εξόδου όσον αφορά τη χρηματοδότηση παροπλισμού που χορηγείται στο πλαίσιο της του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας.
- (33) Τα κράτη μέλη πρέπει να τηρούν αρχεία με τα ελάχιστα στοιχεία για τα χαρακτηριστικά και τις δραστηριότητες των ενωσιακών αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία τους. Αυτά τα αρχεία πρέπει να τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής με σκοπό την παρακολούθηση του μεγέθους των στόλων των κρατών μελών.
- (34) Η διαχείριση της αλιείας που βασίζεται στις βέλτιστες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις απαιτεί εναρμονισμένα, αξιόπιστα και ακριβή σύνολα δεδομένων. Συνεπώς, τα κράτη μέλη συλλέγουν δεδομένα για τους στόλους και τις δραστηριότητές τους, ιδίως βιολογικά δεδομένα που να καλύπτουν τα αλιεύματα, συμπεριλαμβανομένων των απορρίψεων, πληροφορίες από έρευνες για τα αλιευτικά αποθέματα και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που ενδέχεται να προκαλέσουν οι αλιευτικές δραστηριότητες στο θαλάσσιο οικοσύστημα.
- (35) Η συλλογή δεδομένων πρέπει να περιλαμβάνει δεδομένα που να διευκολύνουν την εκτίμηση της οικονομικής κατάστασης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, καθώς και των τάσεων απασχόλησης στους εν λόγω τομείς.
- (36) Τα κράτη μέλη πρέπει να διαχειρίζονται και να καθιστούν διαθέσιμα στους τελικούς χρήστες επιστημονικά δεδομένα με βάση ένα πολυετές ενωσιακό πρόγραμμα. Τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να συνεργάζονται μεταξύ τους για το συντονισμό των δραστηριοτήτων συλλογής δεδομένων. Κατά περίπτωση, τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να συνεργάζονται με τρίτες χώρες εντός της ίδιας θαλάσσιας λεκάνης όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων.
- (37) Πρέπει να ενισχυθεί η αλιευτική επιστήμη με γνώμονα την πολιτική μέσω προγραμμάτων συλλογής επιστημονικών δεδομένων, έρευνας και καινοτομίας στον τομέα της αλιείας, τα οποία θεσπίζονται σε εθνικό επίπεδο σε συντονισμό με άλλα κράτη μέλη, καθώς και εργαλεία στο πλαίσιο της ενωσιακής έρευνας και καινοτομίας.
- (38) Η Ένωση πρέπει να προάγει τους σκοπούς της κοινής αλιευτικής πολιτικής διεθνώς. Για τον σκοπό αυτό, η Ένωση πρέπει να επιζητήσει τη βελτίωση της απόδοσης των περιφερειακών και διεθνών οργανισμών σε ό,τι αφορά τη διατήρηση και διαχείριση διεθνών ιχθυαποθεμάτων, προωθώντας τη λήψη αποφάσεων με βάση την επιστήμη και τη βελτιωμένη συμμόρφωση, την αυξημένη διαφάνεια και τη συμμετοχή των εμπλεκόμενων, καθώς επίσης καταπολεμώντας τις παράνομες, λαθραίες και άναρχες (ΠΛΑ) αλιευτικές δραστηριότητες.
- (39) Οι συμφωνίες βιώσιμης αλιείας που συνάπτονται με τρίτες χώρες πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ενωσιακές αλιευτικές δραστηριότητες σε ύδατα τρίτων χωρών βασίζονται στις βέλτιστες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, διασφαλίζοντας τη βιώσιμη

εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων. Οι εν λόγω συμφωνίες που παρέχουν πρόσβαση σε δικαιώματα έναντι χρηματοοικονομικής συμμετοχής της Ένωσης πρέπει να συμβάλουν στη δημιουργία ενός υψηλής ποιότητας πλαισίου διακυβέρνησης για τη διασφάλιση ιδίως, αποδοτικών μέτρων παρακολούθησης, ελέγχου και επιτήρησης.

- (40) Η εισαγωγή ρήτρας για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις συμφωνίες βιώσιμης αλιείας πρέπει να είναι απολύτως συμβατή με τους γενικούς σκοπούς της αναπτυξιακής πολιτικής της Ένωσης.
- (41) Ο σεβασμός στις δημοκρατικές αρχές και τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως ορίζονται στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και σε άλλες συναφείς διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και στην αρχή του κράτους δικαίου, πρέπει να αποτελούν ουσιώδες στοιχείο των συμφωνιών βιώσιμης αλιείας και να περιλαμβάνουν ειδική ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- (42) Η υδατοκαλλιέργεια πρέπει να συμβάλλει στη διατήρηση του δυναμικού παραγωγής τροφίμων σε βιώσιμη βάση σε όλη την Ένωση, ώστε να εξασφαλιστεί μακροπρόθεσμα η επισιτιστική ασφάλεια για τους ευρωπαίους πολίτες και να συμβάλει στην αντιμετώπιση της αυξανόμενης παγκόσμιας ζήτησης σε θαλάσσια προϊόντα διατροφής.
- (43) Η στρατηγική της Επιτροπής για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας²⁹ που εγκρίθηκε το 2009, έγινε δεκτή με ικανοποίηση και εγκρίθηκε από το Συμβούλιο και για την οποία εξέφρασε την ικανοποίησή του το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τόνισε την ανάγκη δημιουργίας και προώθησης συνθηκών ισότιμου ανταγωνισμού για την υδατοκαλλιέργεια ως βάση για την βιώσιμη ανάπτυξή της.
- (44) Η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να συμβάλλει στην στρατηγική Ευρώπη 2020 για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στην επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στην εν λόγω στρατηγική³⁰.
- (45) Επειδή οι δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας στην Ένωση επηρεάζονται από διαφορετικές συνθήκες κατά μήκος των εθνικών συνόρων, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις άδειες των επιχειρήσεων, πρέπει να αναπτυχθούν στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας, την υποστήριξη της ανάπτυξης και της καινοτομίας του, και την ενθάρρυνση της οικονομικής δραστηριότητας, τη διαφοροποίηση και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στις παράκτιες και αγροτικές περιοχές, καθώς τη δημιουργία μηχανισμών ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και βέλτιστων πρακτικών μέσω μιας ανοικτής μεθόδου συντονισμού εθνικών μέτρων που αφορούν την ασφάλεια των επιχειρήσεων, την πρόσβαση στα ύδατα και τον χώρο της Ένωσης και τη διοικητική απλούστευση της αδειοδότησης.
- (46) Η εξειδικευμένη φύση της υδατοκαλλιέργειας απαιτεί τη δημιουργία ενός γνωμοδοτικού συμβουλίου για διαβουλεύσεις με τους εμπλεκόμενους σχετικά με τα στοιχεία των ενωσιακών πολιτικών που ενδέχεται να επηρεάσουν την υδατοκαλλιέργεια.

²⁹ COM(2009)162 τελικό.

³⁰ COM(2010) 2020 τελικό

- (47) Υπάρχει ανάγκη ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας του κλάδου αλιείας και υδατοκαλλιέργειας της Ένωσης και απαιτείται απλοποίηση για να βελτιωθεί η διαχείριση της παραγωγής και των δραστηριοτήτων εμπορίας του κλάδου· η κοινή οργάνωση αγοράς για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας πρέπει να εξασφαλίζει όρους ισότιμου ανταγωνισμού για όλα τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης, πρέπει να επιτρέπει στους καταναλωτές να κάνουν καλύτερα ενημερωμένες επιλογές και να υποστηρίζουν την υπεύθυνη κατανάλωση, και θα βελτιώσει την οικονομική γνώση και κατανόηση των αγορών της Ένωσης κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού.
- (48) Η κοινή οργάνωση της αγοράς πρέπει να εφαρμοστεί σύμφωνα με τις διεθνείς δεσμεύσεις της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Η επιτυχία της κοινής αλιευτικής πολιτικής προϋποθέτει ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής, συμπεριλαμβανομένης της καταπολέμησης των δραστηριοτήτων ΠΛΑ αλιείας. Πρέπει να θεσπιστεί ένα ενωσιακό σύστημα ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
- (49) Πρέπει να προωθηθεί η χρήση σύγχρονων τεχνολογιών στο πλαίσιο του ενωσιακού συστήματος ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής. Τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν πιλοτικά προγράμματα για νέες τεχνολογίες ελέγχου και νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων.
- (50) Για να διασφαλιστεί η συμμετοχή των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων στο ενωσιακό σύστημα ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής, τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν από τους κατόχους αλιευτικών αδειών για ενωσιακά σκάφη μήκους 12 μέτρων και άνω που φέρουν τη σημαία τους να συμβάλλουν αναλογικά στην κάλυψη των δαπανών του εν λόγω συστήματος.
- (51) Οι στόχοι της κοινής αλιευτικής πολιτικής δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη δεδομένων των προβλημάτων που προκύπτουν κατά την ανάπτυξη του αλιευτικού κλάδου και της διαχείρισής του, καθώς και των ορίων των οικονομικών πόρων των κρατών μελών. Συνεπώς, πρέπει να χορηγηθεί πολυετής ενωσιακή οικονομική βοήθεια με έμφαση στις προτεραιότητες της κοινής αλιευτικής πολιτικής, γεγονός που θα συμβάλει στην επίτευξη των σκοπών αυτών.
- (52) Η οικονομική βοήθεια της Ένωσης πρέπει να χορηγείται υπό τον όρο της συμμόρφωσης των κρατών μελών και των επιχειρήσεων με την κοινή αλιευτική πολιτική. Επομένως η εν λόγω οικονομική βοήθεια πρέπει να διακόπτεται, να αναστέλλεται ή να διορθώνεται σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής από τα κράτη μέλη και σοβαρών παραβιάσεων των εν λόγω κανόνων από τις επιχειρήσεις.
- (53) Ο διάλογος με τους εμπλεκόμενους έχει αποδειχθεί ουσιώδης για την επίτευξη των στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Λαμβανομένων υπόψη των διαφορετικών συνθηκών που επικρατούν στα ενωσιακά ύδατα και την αυξημένη περιφερειοποίηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τα γνωμοδοτικά συμβούλια πρέπει να διασφαλίζουν ότι η κοινή αλιευτική πολιτική θα αξιοποιεί τη γνώση και την πείρα όλων των εμπλεκόμενων.

- (54) Ενδείκνυται να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την σύσταση νέου γνωμοδοτικού συμβουλίου και την τροποποίηση των τομέων αρμοδιότητας των υφιστάμενων συμβουλίων, ιδίως με βάση τις ιδιαιτερότητες του Εύξεινου Πόντου.
- (55) Για να επιτευχθούν οι στόχοι της κοινής αλιευτικής πολιτικής, πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης με σκοπό την εξειδίκευση μέτρων που αφορούν την αλιεία για να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ειδικές ζώνες διατήρησης, καθώς και την προσαρμογή της υποχρεωτικής εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων ώστε να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης, των προεπιλεγμένων μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο πολυετών σχεδίων ή τεχνικών μέτρων, του επανυπολογισμού των ανώτατων ορίων ικανότητας των στόλων, του ορισμού στοιχείων για τα χαρακτηριστικά και τη δραστηριότητα ενωσιακών αλιευτικών σκαφών, των κανόνων εκτέλεσης πιλοτικών προγραμμάτων για νέες τεχνολογίες ελέγχου και νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων, των τροποποιήσεων του παραρτήματος III όσον αφορά τις περιοχές αρμοδιότητας, τη σύνθεση και λειτουργία των γνωμοδοτικών συμβουλίων.
- (56) Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της για την επικαιροποίηση των εν λόγω απαιτήσεων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων.
- (57) Η Επιτροπή, κατά την προετοιμασία και την κατάρτιση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (58) Για να διασφαλιστούν ομοιόμορφες συνθήκες υλοποίησης των τεχνικών λειτουργικών απαιτήσεων για τις ρυθμίσεις διαβίβασης πληροφοριών που σχετίζονται με μητρώα αλιευτικών στόλων και απαιτήσεις δεδομένων για τη διαχείριση της αλιείας, πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι αρμοδιότητες αυτές πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16^{ης} Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή³¹.
- (59) Για την επίτευξη του βασικού στόχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής, που είναι η διασφάλιση μακροπρόθεσμα βιώσιμων περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών για τους κλάδους της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και η συμβολή για τη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού, είναι αναγκαίο και σκόπιμο να θεσπιστούν κανόνες για τη διατήρηση και την εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων.
- (60) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς επίτευξη του στόχου αυτού.

³¹ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

- (61) Όταν τεθούν σε ισχύ η αντίστοιχοι κανόνες με βάση τον παρόντα κανονισμό, πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση αριθ. 585/2004/ΕΚ του Συμβουλίου της 19^{ης} Ιουλίου 2004 για την ίδρυση περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων δυνάμει της κοινής αλιευτικής πολιτικής³².
- (62) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 199/2008 του Συμβουλίου της 25^{ης} Φεβρουαρίου 2008 σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού πλαισίου για τη συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων στον τομέα της αλιείας και τη στήριξη όσον αφορά τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για την κοινή αλιευτική πολιτική³³, πρέπει να καταργηθεί αλλά πρέπει να εξακολουθεί να ισχύει για τα εθνικά προγράμματα που εγκρίθηκαν για τη συλλογή και διαχείριση δεδομένων για τα έτη 2011-2013.
- (63) Λόγω του πλήθους και της σπουδαιότητας των τροποποιήσεων που πρέπει να πραγματοποιηθούν, πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η κοινή αλιευτική πολιτική καλύπτει:
 - α) τη διατήρηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων, και
 - β) τους βιολογικούς πόρους γλυκών υδάτων, την υδατοκαλλιέργεια, καθώς και τη μεταποίηση και διάθεση στην αγορά προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε σχέση με μέτρα για τις αγορές και οικονομικά μέτρα για την ενίσχυση της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
2. Η κοινή αλιευτική πολιτική καλύπτει τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες ασκούνται:
 - α) στην επικράτεια των κρατών μελών· ή
 - β) σε ενωσιακά ύδατα, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ασκούνται από αλιευτικά σκάφη τα οποία φέρουν τη σημαία τρίτων χωρών και είναι νηολογημένα σε τρίτες χώρες· ή
 - γ) από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη εκτός των ενωσιακών υδάτων· ή
 - δ) από υπηκόους κρατών μελών, με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης του κράτους σημαίας.

³² ΕΕ L 256 της 3.8.2004, σ. 17.

³³ ΕΕ L 60 της 5.3.2008, σ. 1

Άρθρο 2
Γενικοί στόχοι

1. Η κοινή αλιευτική πολιτική διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας συμβάλλουν στη δημιουργία μακροπρόθεσμα βιώσιμων περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών, καθώς και στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού.
2. Η κοινή αλιευτική πολιτική εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση των της αλιείας και έχει σκοπό να διασφαλίσει, το αργότερο έως το 2015, ότι η εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων θα αποκαθιστά και θα διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση.
3. Η κοινή αλιευτική πολιτική υλοποιεί μια οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας προκειμένου να διασφαλίσει τον περιορισμό των επιπτώσεων των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα.
4. Στην κοινή αλιευτική πολιτική ενσωματώνονται οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης.

Άρθρο 3
Ειδικοί στόχοι

Για την επίτευξη των γενικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 2, ειδικότερα η κοινή αλιευτική πολιτική:

- α) εξαλείφει τα ανεπιθύμητα αλιεύματα εμπορικών αποθεμάτων και διασφαλίζει σταδιακά την εκφόρτωση όλων αυτών των αποθεμάτων,
- β) διασφαλίζει τις συνθήκες για την άσκηση αποδοτικών αλιευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο ενός οικονομικά βιώσιμου και ανταγωνιστικού αλιευτικού κλάδου,
- γ) προάγει την ανάπτυξη των ενωσιακών δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας για τη διασφάλιση της επισιτιστικής ασφάλειας και της απασχόλησης σε παράκτιες και αγροτικές περιοχές,
- δ) συμβάλλει στη διασφάλιση δίκαιου βιοτικού επιπέδου για όσους εξαρτώνται από αλιευτικές δραστηριότητες,
- ε) λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών,
- στ) διασφαλίζει τη συστηματική και εναρμονισμένη συλλογή και διαχείριση δεδομένων.

Άρθρο 4
Αρχές της χρηστής διακυβέρνησης

Η κοινή αλιευτική πολιτική διέπεται από τις ακόλουθες αρχές χρηστής διακυβέρνησης:

- α) τον σαφή ορισμό των ευθυνών σε ενωσιακό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο,
- β) τη θέσπιση μέτρων σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις,
- γ) μια μακροπρόθεσμη προοπτική,
- δ) την ευρεία συμμετοχή των ενδιαφερομένων σε όλα τα στάδια από τη σύλληψη έως την εφαρμογή των μέτρων,
- ε) την πρωταρχική ευθύνη του κράτους σημαίας,
- στ) τη συνοχή με την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική και τις άλλες πολιτικές της Ένωσης.

Άρθρο 5 **Ορισμοί**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «ενωσιακά ύδατα»: τα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών, εκτός από τα ύδατα που βρίσκονται κοντά στα εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης·
2. «έμβιοι υδάτινοι πόροι»: τα διαθέσιμα και προσιτά έμβια θαλάσσια υδάτινα είδη, συμπεριλαμβανομένων των ανάδρομων και κατάδρομων ειδών κατά τη διάρκεια όλων των σταδίων της ζωής τους·
3. «βιολογικοί πόροι γλυκών υδάτων»: διαθέσιμα και προσιτά έμβια υδάτινα είδη που ζουν σε γλυκά ύδατα·
4. «αλιευτικό σκάφος»: οποιοδήποτε σκάφος, το οποίο είναι εξοπλισμένο για την εμπορική εκμετάλλευση έμβιων υδάτινων πόρων·
5. «ενωσιακό αλιευτικό σκάφος»: αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένο στην Ένωση·
6. «μέγιστη βιώσιμη απόδοση»: το μέγιστο αλίευμα που μπορεί να λαμβάνεται από ένα απόθεμα αλιευμάτων για αόριστο χρονικό διάστημα·
7. «προληπτική προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας»: προσέγγιση σύμφωνα με την οποία η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους·
8. «οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης αλιείας»: διαχείριση που διασφαλίζει μεγάλα οφέλη από τους έμβιους υδρόβιους πόρους και ταυτόχρονα μικρές άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις από τις αλιευτικές δραστηριότητες στα θαλάσσια οικοσυστήματα οι

οποίες δεν θα επιβαρύνουν τη μελλοντική λειτουργία, ποικιλότητα και ακεραιότητα αυτών των οικοσυστημάτων·

9. «ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας»: τα αλιεύματα ενός αποθέματος σε μία δεδομένη χρονική περίοδο ως ποσοστό του μέσου αποθέματος που είναι διαθέσιμο για αλίευση κατά την περίοδο αυτή·
10. «απόθεμα»: ο έμβιος υδρόβιος πόρος με διακριτά χαρακτηριστικά που απαντάται σε μια δεδομένη περιοχή διαχείρισης·
11. «όριο αλιευμάτων»: ποσοτικό όριο εκφορτώσεων ενός αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων αλιευμάτων σε μία δεδομένη χρονική περίοδο·
12. «σημείο αναφοράς διατήρησης»: τιμή παραμέτρου πληθυσμού ιχθυαποθέματος (όπως η βιομάζα ή το ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας) που χρησιμοποιείται στη διαχείριση της αλιείας, για παράδειγμα όσον αφορά ένα αποδεκτό επίπεδο βιολογικού κινδύνου ή ένα επιθυμητό επίπεδο απόδοσης·
13. «προφύλαξη»: προληπτικό μέτρο σχεδιασμένο για να προστατεύει ή για να αποτρέπει την επέλευση κάποιου ανεπιθύμητου συμβάντος·
14. «τεχνικά μέτρα»: τα μέτρα που ρυθμίζουν τη σύνθεση των ειδών, τη σύνθεση των μεγεθών των αλιευμάτων και τις επιπτώσεις στα συστατικά των οικοσυστημάτων που προκύπτουν από αλιευτικές δραστηριότητες μέσω διαμόρφωσης της χρήσης και της δομής των αλιευτικών εργαλείων και περιορισμού της πρόσβασης σε περιοχές αλιείας·
15. «αλιευτική δυνατότητα»: ένα ποσοτικοποιημένο νόμιμο δικαίωμα αλίευσης, το οποίο εκφράζεται με βάση τα αλιεύματα ή/και την αλιευτική προσπάθεια και τις συνθήκες που συνδέονται λειτουργικά με αυτά και το οποίο απαιτείται προκειμένου να ποσοτικοποιηθούν αυτά σε ένα ορισμένο επίπεδο·
16. «αλιευτική προσπάθεια»: το προϊόν της ικανότητας και της δραστηριότητας ενός αλιευτικού σκάφους· όταν πρόκειται για ομάδα αλιευτικών σκαφών, είναι το άθροισμα της αλιευτικής προσπάθειας όλων των σκαφών της ομάδας·
17. «μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις»: ανακλητά δικαιώματα χρήστη σε συγκεκριμένο τμήμα των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται σε ένα κράτος μέλος ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχουν εκδοθεί από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006³⁴, τα οποία ο κάτοχος μπορεί να μεταβιβάσει σε άλλους επιλέξιμους κατόχους παρόμοιων μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων,
18. «ατομικές αλιευτικές δυνατότητες»: ετήσιες αλιευτικές δυνατότητες κατανεμημένες στους κατόχους μεταβιβάσιμης αλιευτικής παραχώρησης σε κράτος μέλος με βάση την αναλογία αλιευτικών δυνατοτήτων που αφορούν το συγκεκριμένο κράτος μέλος·

³⁴ ΕΕ L 409 της 30.12.2006, σ. 11.

19. «αλιευτική ικανότητα»: η χωρητικότητα ενός σκάφους σε μονάδες GT (ολική χωρητικότητα) και η ισχύς του σε μονάδες kW, όπως ορίζεται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2930/86 του Συμβουλίου³⁵.
20. «υδατοκαλλιέργεια»: εκτροφή ή καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών με χρήση τεχνικών που έχουν σχεδιασθεί για την αύξηση της παραγωγής των εν λόγω οργανισμών πέρα από τις φυσικές δυνατότητες του περιβάλλοντος· οι οργανισμοί παραμένουν στην ιδιοκτησία ενός φυσικού ή νομικού προσώπου καθόλη τη διάρκεια του σταδίου εκτροφής ή καλλιέργειας, έως και το στάδιο της συλλογής·
21. «αλιευτική άδεια»: άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·
22. «άδεια αλίευσης»: άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·
23. «αλιεία»: η συλλογή ή αιχμαλώτιση υδρόβιων οργανισμών που ζουν στο φυσικό τους περιβάλλον ή η διεθνής χρήση οποιουδήποτε μέσου που επιτρέπει αυτή τη συλλογή ή αιχμαλώτιση·
24. «αλιευτικά προϊόντα»: οι υδρόβιοι οργανισμοί που προκύπτουν από οποιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα·
25. «επιχείρηση»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λειτουργεί ή κατέχει επιχείρηση η οποία πραγματοποιεί οποιαδήποτε από τις δραστηριότητες που συνδέονται με οποιοδήποτε στάδιο της παραγωγής, μεταποίησης, εμπορίας, διανομής και λιανικής πώλησης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
26. «σοβαρή παράβαση»: παράβαση κατά την έννοια του άρθρου 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου και του άρθρου 90 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου·
27. «τελικός χρήστης επιστημονικών δεδομένων»: οργανισμός με ερευνητικό ή διαχειριστικό ενδιαφέρον για την επιστημονική ανάλυση των δεδομένων στον τομέα της αλιείας·
28. «πλεόνασμα επιτρεπόμενων αλιευμάτων»: εκείνο το μέρος του επιτρεπόμενου αλιεύματος που ένα παράκτιο κράτος δεν έχει την ικανότητα να αλιεύσει·
29. «προϊόντα υδατοκαλλιέργειας»: οι υδρόβιοι οργανισμοί σε οποιοδήποτε στάδιο της ζωής τους που προκύπτουν από οποιαδήποτε δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας·
30. «βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής»: υπολογισμός της μάζας των ιχθύων ενός συγκεκριμένου πόρου που αναπαράγεται σε καθορισμένο χρόνο, συμπεριλαμβανομένων αρσενικών και θηλυκών καθώς και ζωοτόκων ιχθύων.
31. «μικτοί τύποι αλιείας»: τύποι αλιείας στο πλαίσιο των οποίων στην αλιευόμενη περιοχή είναι παρόντα περισσότερα του ενός είδη, τα οποία είναι ευάλωτα στην αλίευση με τα αλιευτικά εργαλεία.

³⁵ ΕΕ L 274 της 25.9.1986, σ. 1.

32. «συμφωνίες βιώσιμης αλιείας»: διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται με τρίτες χώρες με σκοπό την απόκτηση πρόσβασης σε πόρους ή ύδατα έναντι χρηματικής ανταποδοχής από την Ένωση.

ΜΕΡΟΣ II ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΥΔΑΤΑ

Άρθρο 6

Γενικοί κανόνες για την πρόσβαση σε ύδατα

1. Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη έχουν ισότιμη πρόσβαση σε ύδατα και πόρους σε όλα τα ύδατα της Ένωσης εκτός από εκείνα που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, με την επιφύλαξη των μέτρων που εγκρίνονται σύμφωνα με το Μέρος III.
2. Σε ύδατα έως τα 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης, τα οποία τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους, τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται, από την 1^η Ιανουαρίου 2013 έως την 31^η Δεκεμβρίου 2022, να περιορίζουν την αλιεία σε αλιευτικά σκάφη τα οποία αλιεύουν παραδοσιακά στα ύδατα αυτά από λιμένες παρακείμενων ακτών, με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων για ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο υφιστάμενων σχέσεων γειτονίας μεταξύ κρατών μελών και των ρυθμίσεων που προβλέπονται στο παράρτημα I, που καθορίζουν για κάθε κράτος μέλος τις γεωγραφικές ζώνες εντός των παράκτιων ζωνών άλλων κρατών μελών στις οποίες ασκούνται αλιευτικές δραστηριότητες καθώς και τα είδη τα οποία αφορούν. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις παρεκκλίσεις που θεσπίζουν με βάση την παρούσα παράγραφο.
3. Σε ύδατα έως 100 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης των Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την αλιεία, από την 1^η Ιανουαρίου 2013 έως την 31^η Δεκεμβρίου 2022, σε σκάφη νηολογημένα σε λιμάνια των νησιών αυτών. Αυτοί οι περιορισμοί δεν ισχύουν για ενωσιακά σκάφη που αλιεύουν παραδοσιακά σε αυτά τα ύδατα, εφόσον αυτά τα σκάφη δεν υπερβαίνουν την αλιευτική προσπάθεια που ασκείται παραδοσιακά. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις παρεκκλίσεις που θεσπίζουν με βάση την παρούσα παράγραφο.
4. Οι διατάξεις οι οποίες θα ακολουθούν τις ρυθμίσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 εγκρίνονται πριν τις 31 Δεκεμβρίου 2022.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΜΒΙΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΠΟΡΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ Ι ΕΙΔΗ ΜΕΤΡΩΝ

Άρθρο 7

Είδη μέτρων διατήρησης

Τα μέτρα για τη διατήρηση των έμβιων υδάτινων πόρων μπορούν να περιλαμβάνουν τα εξής:

- α) θέσπιση πολυετών σχεδίων δυνάμει των άρθρων 9-11,
- β) καθορισμό στόχων για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων,
- γ) θέσπιση μέτρων με σκοπό την προσαρμογή του αριθμού των αλιευτικών σκαφών ή/και των ειδών των αλιευτικών σκαφών στις διαθέσιμες αλιευτικές δυνατότητες, θέσπιση κινήτρων, συμπεριλαμβανομένων οικονομικών κινήτρων, για την προαγωγή περισσότερο επιλεκτικών μεθόδων αλιείας, ή μεθόδων με μικρές επιπτώσεις,
- δ) ορισμό αλιευτικών δυνατοτήτων,
- ε) θέσπιση των τεχνικών μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 14,
- στ) θέσπιση μέτρων σχετικά με την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων,
- ζ) διεξαγωγή πιλοτικών προγραμμάτων για εναλλακτικές τεχνικές διαχείρισης της αλιείας.

Άρθρο 8

Είδη τεχνικών μέτρων

Τα τεχνικά μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν τα εξής:

- α) μεγέθη ματιών και κανόνες σχετικά με τη χρήση αλιευτικών εργαλείων·
- β) περιορισμούς στην κατασκευή αλιευτικών εργαλείων, συμπεριλαμβανομένων:
 - i) τροποποιήσεων ή πρόσθετων συσκευών για τη βελτίωση της επιλεκτικότητας ή τη μείωση της επίπτωσης στη βενθική ζώνη,
 - ii) τροποποιήσεων ή πρόσθετων συσκευών για τη μείωση της τυχαίας αιχμαλώτισης ειδών που κινδυνεύουν, απειλούνται και προστατεύονται·
- γ) απαγορεύσεις στη χρήση ορισμένων αλιευτικών εργαλείων σε ορισμένες περιοχές ή εποχές·

- δ) απαγόρευση ή περιορισμό των αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ορισμένες ζώνες ή/και περιόδους·
- ε) απαιτήσεις προκειμένου να αναστέλλεται η λειτουργία των αλιευτικών σκαφών σε μια περιοχή για μια ορισμένη ελάχιστη περίοδο προκειμένου να προστατευτεί η προσωρινή συγκέντρωση ενός τρωτού υδάτινου πόρου·
- στ) ειδικά μέτρα για τη μείωση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα και στα είδη που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας,
- ζ) άλλα τεχνικά μέτρα που αποσκοπούν στην προστασία της θαλάσσιας βιοποικιλότητας.

ΤΙΤΛΟΣ II ΕΝΩΣΙΑΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 9 **Πολυετή σχέδια**

1. Θεσπίζονται κατά προτεραιότητα πολυετή σχέδια που προβλέπουν μέτρα διατήρησης για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των αποθεμάτων ιχθύων σε επίπεδα ανώτερα εκείνων που είναι ικανά να εξασφαλίσουν τη δυνατότητα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης.
2. Τα πολυετή σχέδια προβλέπουν:
 - α) τη βάση για τον ορισμό αλιευτικών δυνατοτήτων για τα σχετικά ιχθυαποθέματα επί τη βάσει προκαθορισμένων σημείων αναφοράς διατήρησης· και
 - β) μέτρα ικανά να αποτρέψουν αποτελεσματικά την υπέρβαση των σημείων αναφοράς διατήρησης.
3. Όπου είναι δυνατόν, τα πολυετή σχέδια καλύπτουν είτε την αλιεία που εκμεταλλεύεται μεμονωμένα ιχθυαποθέματα είτε την αλιεία που εκμεταλλεύεται διάφορα αποθέματα, και λαμβάνουν δεόντως υπόψη την αλληλεπίδραση μεταξύ αποθεμάτων και αλιείας.
4. Τα πολυετή σχέδια βασίζονται στην προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση της αλιείας και συνεκτιμούν τους περιορισμούς των διαθέσιμων δεδομένων και μεθόδων αξιολόγησης και όλων των ποσοτικοποιημένων πηγών αβεβαιότητας με επιστημονικά έγκυρο τρόπο.

Άρθρο 10 **Σκοποί των πολυετών σχεδίων**

1. Τα πολυετή σχέδια προβλέπουν προσαρμογές του ποσοστού θνησιμότητας λόγω αλιείας, έτσι ώστε να επιτευχθεί ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας με το οποίο

αποκαθίστανται και τη διατηρούνται τα αποθέματα πάνω από τα επίπεδα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης έως το 2015.

2. Σε περιπτώσεις όπου δεν είναι εφικτός ο καθορισμός ποσοστού θνησιμότητας λόγω αλιείας με το οποίο αποκαθίστανται και τη διατηρούνται τα αποθέματα πάνω από τα επίπεδα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης, τα πολυετή σχέδια προβλέπουν προληπτικά μέτρα τα οποία διασφαλίζουν συγκρίσιμο βαθμό διατήρησης των σχετικών αποθεμάτων.

Άρθρο 11

Περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων

Ένα πολυετές σχέδιο περιλαμβάνει:

- α) το πεδίο εφαρμογής, όσον αφορά τα αποθέματα, τον τύπο αλιείας και το θαλάσσιο οικοσύστημα στο οποίο εφαρμόζεται το πολυετές σχέδιο·
- β) σκοπούς που συνάδουν με τους σκοπούς που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3,
- γ) ποσοτικοποιημένους στόχους εκφραζόμενους ως:
 - i) ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας, ή/και
 - ii) βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής, και
 - iii) σταθερότητα των αλιευμάτων.
- δ) σαφή χρονοδιαγράμματα επίτευξης των ποσοτικοποιημένων στόχων·
- ε) τεχνικά μέτρα, περιλαμβανομένων και μέτρων σχετικά με την εξάλειψη των ανεπιθύμητων αλιευμάτων·
- στ) ποσοτικοποιημένους δείκτες για την περιοδική παρακολούθηση και αξιολόγηση της προόδου ως προς την επίτευξη των στόχων του πολυετούς σχεδίου·
- ζ) συγκεκριμένα μέτρα και σκοπούς για εκείνο το τμήμα του κύκλου ζωής των ανάδρονων και κατάδρονων ειδών το οποίο δαπανάται σε γλυκά ύδατα·
- η) την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στο οικοσύστημα·
- θ) προφυλάξεις, καθώς και κριτήρια για την ενεργοποίηση των προφυλάξεων αυτών·
- ι) οποιαδήποτε άλλα μέτρα τα οποία είναι κατάλληλα για την επίτευξη των σκοπών των πολυετών σχεδίων.

Άρθρο 12

Συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις της ενωσιακής περιβαλλοντικής νομοθεσίας

1. Σε ειδικές ζώνες διατήρησης κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, του άρθρου 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ και του άρθρου 13 παράγραφος 4 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, τα κράτη μέλη διεξάγουν αλιευτικές δραστηριότητες έτσι ώστε

να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στις εν λόγω ειδικές ζώνες διατήρησης.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55, για τον καθορισμό μέτρων που αφορούν την αλιεία ώστε να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ειδικές ζώνες διατήρησης.

Άρθρο 13

Ενωσιακά μέτρα σε περίπτωση σοβαρής απειλής για έμβιους υδάτινους πόρους

1. Όταν υπάρχει ένδειξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των βιολογικών πόρων της θάλασσας ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα που απαιτεί άμεση λήψη μέτρων, η Επιτροπή, κατόπιν τεκμηριωμένου αιτήματος ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, μπορεί να αποφασίζει τη λήψη μέτρων για την άμβλυνση των επιπτώσεων της απειλής.
2. Το κράτος μέλος κοινοποιεί το τεκμηριωμένο αίτημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ταυτόχρονα στην Επιτροπή, στα υπόλοιπα κράτη μέλη και στα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια.

Άρθρο 14

Πλαίσια τεχνικών μέτρων

Θεσπίζονται τεχνικά μέτρα για τη διασφάλιση της προστασίας των έμβιων υδάτινων πόρων και τη μείωση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα ιχθυαποθέματα και στα θαλάσσια οικοσυστήματα. Τα πλαίσια τεχνικών μέτρων:

- α) συμβάλλουν στη διατήρηση ή στην αποκατάσταση των ιχθυαποθεμάτων σε επίπεδα ανώτερα εκείνων που είναι ικανά να εξασφαλίσουν τη δυνατότητα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης μέσω βελτιώσεων στην επιλογή μεγέθους και, κατά περίπτωση, στην επιλογή ειδών·
- β) μειώνουν τα αλιεύματα κάτω του κανονικού μεγέθους·
- γ) μειώνουν τα αλιεύματα ανεπιθύμητων θαλάσσιων οργανισμών·
- δ) μετριάζουν την επίπτωση των αλιευτικών εργαλείων στο οικοσύστημα και στο περιβάλλον, με ειδική έμφαση στην προστασία των βιολογικά ευαίσθητων αποθεμάτων και οικοτόπων.

Άρθρο 15

Υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων

1. Όλα τα αλιεύματα των ακόλουθων ιχθυαποθεμάτων που υπόκεινται σε όρια αλιευμάτων και τα οποία αλιεύονται κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ενωσιακά ύδατα ή από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη εκτός των ενωσιακών υδάτων φέρονται και διατηρούνται επί των αλιευτικών σκαφών, καταγράφονται και εκφορτώνονται, εκτός εάν χρησιμοποιούνται ως ζωντανό δόλωμα, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

- α) Το αργότερο από την 1^η Ιανουαρίου 2014:
- σκουμπριά, ρέγγες, σαφρίδια, προσφυγάκια, βασιλάκηδες, γαύροι, γουρλομάτηδες, σαρδέλες, καπελάνοι
 - ερυθροί τόνοι, ξιφίες, μακρύπτεροι τόνοι, μεγαλόφθαλμοι τόνοι, άλλοι ιστιοφόροι.
- β) Το αργότερο από την 1^η Ιανουαρίου 2015: γάδοι, μπακαλιάροι μερλούκιοι, γλώσσες
- γ) Το αργότερο από την 1^η Ιανουαρίου 2016: εγκλεφίνοι, νταούκια Ατλαντικού, ζαγκέτες, πεσκαντρίτσες, ευρωπαϊκές χωματίδες, μουρούνες, μαύροι μπακαλιάροι, κίτρινοι μπακαλιάροι, λεμονόγλωσσες, καλκάνια, πησιιά, μουρούνες διπτερύγιες, μαύρα σπαθόψαρα, γρεναδιέροι των βράχων, καθρεπτόψαρα Ατλαντικού, ιππόγλωσσα Γροιλανδίας, μπρόσμοι, κοκκινόψαρα και μεσογειακά βενθοπελαγικά αποθέματα.
2. Θεσπίζονται ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης για τα ιχθυαποθέματα που ορίζονται στην παράγραφο 1, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις. Η πώληση αλιευμάτων από αυτά τα ιχθυαποθέματα, όταν υπολείπονται του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης, περιορίζεται μόνο για τη μετατροπή σε ιχθυάλευρα ή ζωοτροφές.
3. Θεσπίζονται πρότυπα εμπορίας αλιευμάτων που αλιεύονται καθ' υπέρβαση καθορισμένων αλιευτικών δυνατοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 27 [του κανονισμού για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας].
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους είναι εφοδιασμένα με πλήρη τεκμηρίωση για όλες τις αλιευτικές και μεταποιητικές δραστηριότητες με σκοπό την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων.
5. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων.
6. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 για την έγκριση του μέτρου που ορίζεται στην παράγραφο 1 με σκοπό τη συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης.

Άρθρο 16 **Αλιευτικές δυνατότητες**

1. Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, διασφαλίζει σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε ιχθυαπόθεμα ή αλίευμα. Κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.
2. Δυνατότητες παρεμπιπτόντων αλιευμάτων μπορούν να παρακρατούνται στο πλαίσιο των συνολικών αλιευτικών δυνατοτήτων.

3. Οι αλιευτικές δυνατότητες τηρούν τους ποσοτικοποιημένους στόχους, τα χρονοδιαγράμματα και τα περιθώρια που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 και με το άρθρο 11 παράγραφοι β), γ) και η).
4. Τα κράτη μέλη δύνανται, έπειτα από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΟΠΟΙΗΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΠΟΛΥΕΤΗ ΣΧΕΔΙΑ

Άρθρο 17

Μέτρα διατήρησης που εγκρίνονται σύμφωνα με τα πολυετή σχέδια

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτηθούν, στο πλαίσιο ενός πολυετούς σχεδίου που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 10, να εγκρίνουν μέτρα, σύμφωνα με το εν λόγω πολυετές σχέδιο, τα οποία καθορίζουν τα μέτρα διατήρησης που ισχύουν για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους όσον αφορά αποθέματα στα ενωσιακά ύδατα για τα οποία τους έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα διατήρησης που εγκρίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1:
 - α) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3,
 - β) είναι συμβατά με το πεδίο εφαρμογής και τους σκοπούς του πολυετούς σχεδίου,
 - γ) πληρούν αποτελεσματικά τους σκοπούς και τους ποσοτικοποιημένους στόχους που ορίζονται σε ένα πολυετές σχέδιο, και
 - δ) δεν είναι λιγότερο αυστηρά από αυτά που περιλαμβάνονται στην υφιστάμενη ενωσιακή νομοθεσία.

Άρθρο 18

Κοινοποίηση των μέτρων διατήρησης των κρατών μελών

Τα κράτη μέλη που εγκρίνουν μέτρα διατήρησης δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 1, κοινοποιούν αυτά τα μέτρα στην Επιτροπή, στα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και στα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια.

Άρθρο 19
Αξιολόγηση

Η Επιτροπή δύναται ανά πάς στιγμή να αξιολογεί τη συμβατότητα και την αποτελεσματικότητα των μέτρων διατήρησης που εγκρίνουν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 1.

Άρθρο 20

Προεπιλεγμένα μέτρα διατήρησης τα οποία εγκρίνονται στο πλαίσιο πολυετών σχεδίων

1. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τα μέτρα διατήρησης για τύπους αλιείας που καλύπτονται από πολυετές σχέδιο, εάν τα κράτη μέλη που εξουσιοδοτούνται να λάβουν μέτρα δυνάμει του άρθρου 17 δεν κοινοποιήσουν τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή εντός τριών μηνών μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του πολυετούς σχεδίου.
2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τα μέτρα διατήρησης για τύπους αλιείας που καλύπτονται από πολυετές σχέδιο, εάν
 - α) τα μέτρα των κρατών κριθούν ασύμβατα με τους στόχους πολυετούς σχεδίου βάσει αξιολόγησης που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 19, ή
 - β) τα μέτρα των κρατών κριθεί ότι δεν πληρούν αποτελεσματικά τους σκοπούς και τους ποσοτικοποιημένους στόχους που καθορίζονται σε πολυετή σχέδια βάσει αξιολόγησης που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 19, ή
 - γ) ενεργοποιούνται προφυλάξεις οι οποίες έχουν θεσπιστεί δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος η).
3. Τα μέτρα διατήρησης που θεσπίζει η Επιτροπή έχουν σκοπό να διασφαλίσουν ότι πληρούνται οι σκοποί και οι στόχοι που ορίζονται στο πολυετές σχέδιο. Αφού εκδοθούν οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις από την Επιτροπή, τα μέτρα των κρατών μελών παύουν να ισχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II
ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 21
Τεχνικά μέτρα

Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτηθούν, στο πλαίσιο τεχνικών μέτρων που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 14, να εγκρίνουν μέτρα, σύμφωνα με το εν λόγω πλαίσιο, τα οποία καθορίζουν τα τεχνικά μέτρα που ισχύουν για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους όσον αφορά αποθέματα στα ύδατα τους για τα οποία τους έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω τεχνικά μέτρα:

- α) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3,

- β) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται σε μέτρα που εγκρίνονται σύμφωνα με το άρθρο 14,
- γ) ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στους στόχους που ορίζονται στα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14, και
- δ) δεν είναι λιγότερο αυστηρά από αυτά που περιλαμβάνονται στην ενωσιακή νομοθεσία.

Άρθρο 22

Κοινοποίηση των τεχνικών μέτρων των κρατών μελών

Τα κράτη μέλη που εγκρίνουν τεχνικά μέτρα δυνάμει του άρθρου 21 κοινοποιούν τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή, στα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και στα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια.

Άρθρο 23

Αξιολόγηση

Η Επιτροπή δύναται ανά πάσα στιγμή να αξιολογεί τη συμβατότητα και την αποτελεσματικότητα των τεχνικών μέτρων που εγκρίνουν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 21.

Άρθρο 24

Προεπιλεγμένα μέτρα που εγκρίνονται στο πλαίσιο τεχνικών μέτρων

1. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 για να προσδιορίσει τεχνικά μέτρα που καλύπτονται από πλαίσιο τεχνικών μέτρων, εάν τα κράτη μέλη που εξουσιοδοτούνται να λάβουν μέτρα δυνάμει του άρθρου 21 δεν κοινοποιήσουν τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή εντός τριών μηνών μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του πλαισίου τεχνικών μέτρων.
2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 για να προσδιορίσει τεχνικά μέτρα, εάν τα μέτρα του κράτους μέλους κρίνονται βάσει αξιολόγησης που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 23 ως:
 - α) ασύμβατα με τους σκοπούς που καθορίζονται στο πλαίσιο τεχνικών μέτρων ή
 - β) δεν πληρούν αποτελεσματικά τους σκοπούς που καθορίζονται στο εν λόγω πλαίσιο τεχνικών μέτρων.
3. Τα τεχνικά μέτρα που εγκρίνονται από την Επιτροπή έχουν σκοπό να διασφαλίσουν ότι πληρούνται οι στόχοι του πλαισίου τεχνικών μέτρων. Αφού εκδοθούν οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις από την Επιτροπή, τα μέτρα των κρατών μελών παύουν να ισχύουν.

ΤΙΤΛΟΣ IV ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 25

Μέτρα των κρατών μελών τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους

Τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν μέτρα για τη διατήρηση ιχθυαποθεμάτων σε ενωσιακά ύδατα υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέτρα:

- α) εφαρμόζονται αποκλειστικά σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή, όταν πρόκειται για αλιευτικές δραστηριότητες που δεν ασκούνται από αλιευτικό σκάφος, σε πρόσωπα εγκατεστημένα στην επικράτεια του συγκεκριμένου κράτους μέλους,
- β) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3, και
- γ) δεν είναι λιγότερο αυστηρά από αυτά που περιλαμβάνονται στην υφιστάμενη ενωσιακή νομοθεσία.

Άρθρο 26

Μέτρα των κρατών μελών εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα, τα οποία δεν εισάγουν διακρίσεις, για τη διατήρηση και τη διαχείριση ιχθυαποθεμάτων και για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων εντός 12 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης τους υπό τον όρο ότι η Ένωση δεν έχει λάβει μέτρα διατήρησης και διαχείρισης ειδικά για την περιοχή αυτήν. Τα μέτρα των κρατών μελών είναι συμβατά προς τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3 και είναι εξίσου αυστηρά με εκείνα που προβλέπονται από την ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία.
2. Στην περίπτωση που τα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης τα οποία εγκρίνουν τα κράτη μέλη ενδέχεται να επηρεάσουν σκάφη άλλων κρατών μελών, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται μόνον κατόπιν διαβούλευσης με την Επιτροπή, τα οικεία κράτη μέλη και τα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια με βάση σχέδιο των μέτρων συνοδευόμενο από επεξηγηματικό σημείωμα.

ΜΕΡΟΣ IV ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ

Άρθρο 27

Θέσπιση συστημάτων μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων το αργότερο έως την 31^η Δεκεμβρίου 2013 για:

- α) όλα τα σκάφη συνολικού μήκους 12 μέτρων και άνω, και
 - β) όλα τα αλιευτικά σκάφη συνολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων και φέρουν συρόμενα αλιευτικά εργαλεία.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν το σύστημα των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων σε αλιευτικά σκάφη συνολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων τα οποία χρησιμοποιούν άλλα είδη αλιευτικών εργαλείων εκτός των συρόμενων και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 28

Κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων

1. Μια μεταβιβάσιμη αλιευτική παραχώρηση δημιουργεί δικαίωμα χρήσης των ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται δυνάμει του άρθρου 29 παράγραφος 1.
2. Κάθε κράτος μέλος κατανέμει μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις με βάση διαφανή κριτήρια, για κάθε απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων για τα οποία κατανέμονται αλιευτικές δυνατότητες δυνάμει του άρθρου 16, εξαιρουμένων των αλιευτικών δυνατοτήτων που εξασφαλίζονται με βάση συμφωνίες βιώσιμης αλιείας.
3. Για την κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων που αφορά μεικτούς τύπους αλιείας, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν την πιθανή σύνθεση των αλιευμάτων των σκαφών που συμμετέχουν στον εν λόγω τύπο αλιείας.
4. Κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων μπορεί να γίνει από ένα κράτος μέλος μόνο σε κάτοχο αλιευτικού σκάφους που φέρει τη σημαία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, ή από φυσικά ή νομικά πρόσωπα με σκοπό να χρησιμοποιηθούν σε τέτοιο σκάφος. Συγκέντρωση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων μπορεί να γίνει για συλλογική διαχείριση από νομικά ή φυσικά πρόσωπα ή αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την επιλεξιμότητα λήψης μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων με βάση διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια.
5. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν τον χρόνο ισχύος των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων σε περίοδο τουλάχιστον 15 ετών, με σκοπό να επαναδιαθέσουν τις εν λόγω παραχωρήσεις. Εάν τα κράτη μέλη δεν έχουν περιορίσει τον χρόνο ισχύος των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, μπορούν να ανακαλέσουν τις εν λόγω παραχωρήσεις με προηγούμενη προειδοποίηση τουλάχιστον 15 ετών.
6. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις κατόπιν βραχύτερης περιόδου προειδοποίησης σε περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος των παραχωρήσεων έχει υποπέσει σε αποδεδειγμένη σοβαρή παράβαση. Οι εν λόγω ανακλήσεις πραγματοποιούνται έτσι ώστε να εφαρμόζεται πλήρως η κοινή αλιευτική πολιτική, η αρχή της αναλογικότητας και, όπου απαιτείται, με άμεση ισχύ.
7. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 5 και 6, τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σε αλιευτικό σκάφος για περίοδο τριών διαδοχικών ετών.

Άρθρο 29

Κατανομή ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων

1. Τα κράτη μέλη κατανέμουν ατομικές αλιευτικές δυνατότητες σε κατόχους μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, κατά το άρθρο 28, με βάση τις αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται στα κράτη μέλη ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν αλιευτικές δυνατότητες οι οποίες, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, μπορούν να κατανεμηθούν σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους για είδη για τα οποία το Συμβούλιο δεν έχει καθορίσει αλιευτικές δυνατότητες.
3. Τα αλιευτικά σκάφη ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες μόνο εάν κατέχουν επαρκείς επιμέρους αλιευτικές δυνατότητες για να καλύψουν όλα τα πιθανά αλιεύματά τους.
4. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρακρατήσουν έως και 5% των αλιευτικών δυνατοτήτων. Ορίζουν σκοπούς και διαφανή κριτήρια για την κατανομή αυτών των παρακρατούμενων αλιευτικών δυνατοτήτων. Αυτές οι αλιευτικές δυνατότητες μπορούν να κατανεμηθούν μόνο σε επιλέξιμους κατόχους μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 4.
5. Κατά την κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών ποσοστώσεων δυνάμει του άρθρου 28 και κατά την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος μπορεί να παράσχει κίνητρα σε αλιευτικά σκάφη που χρησιμοποιούν επιλεκτικά αλιευτικά εργαλεία τα οποία εξαλείφουν ανεπιθύμητα παρεμπόδιοντα αλιεύματα εντός των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.
6. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν τέλη χρήσης των επιμέρους αλιευτικών δυνατοτήτων για την κάλυψη των εξόδων που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας.

Άρθρο 30

Μητρώο μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων και ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων

Τα κράτη μέλη δημιουργούν και διατηρούν μητρώο μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων και ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων.

Άρθρο 31

Μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων

1. Οι μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις είναι δυνατόν να μεταφερθούν εν όλω ή εν μέρει εντός ενός κράτους μέλους μεταξύ επιλέξιμων κατόχων τέτοιων παραχωρήσεων.
2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει την μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων προς και από άλλα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίσουν νομοθετικά την μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων προβλέποντας τους όρους μεταβίβασής τους βάσει διαφανών και αντικειμενικών κριτηρίων.

Άρθρο 32

Χρηματοδοτική μίσθωση επιμέρους αλιευτικών δυνατοτήτων

1. Οι επιμέρους αλιευτικές δυνατότητες μπορούν να αποτελέσουν εν όλω ή εν μέρει αντικείμενο χρηματοδοτικής μίσθωσης από ένα κράτος μέλος.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν τη χρηματοδοτική μίσθωση ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων προς και από άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 33

Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων που δεν υπόκεινται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων

1. Κάθε κράτος μέλος αποφασίζει πώς μπορούν να κατανέμονται οι αλιευτικές δυνατότητες που του έχουν κατανεμηθεί δυνάμει του άρθρου 16, και οι οποίες δεν υπόκεινται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, σε σκάφη που φέρουν τη σημαία του. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τη μέθοδο κατανομής.

ΜΕΡΟΣ V

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 34

Αναπροσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή μέτρα αναπροσαρμογής της αλιευτικής ικανότητας για τους στόλους τους προκειμένου να επιτύχουν αποτελεσματική ισορροπία μεταξύ της εν λόγω αλιευτικής ικανότητας και των αλιευτικών δυνατοτήτων τους.
2. Δεν επιτρέπεται αποχώρηση από το στόλο με την υποστήριξη δημόσιας ενίσχυσης χορηγούμενης στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας για την προγραμματική περίοδο 2007-2013 εκτός εάν προηγείται η απόσυρση της αλιευτικής άδειας και των αδειών αλιεύσης.
3. Η αλιευτική ικανότητα που αντιστοιχεί στα αποσυρόμενα αλιευτικά σκάφη με δημόσια ενίσχυση δεν αναπληρώνεται.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι από την 1^η Ιανουαρίου 2013, η αλιευτική ικανότητα των στόλων τους δεν υπερβαίνει σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή τα ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας που ορίζονται δυνάμει του άρθρου 35.1

Άρθρο 35

Διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας

1. Ο στόλος κάθε κράτους μέλους υπόκειται σε ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας όπως ορίζεται στο παράρτημα II.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να εξαιρέσει αλιευτικά σκάφη που υπόκεινται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων που θεσπίζεται δυνάμει του άρθρου 27 από τα ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας τα οποία θεσπίζονται δυνάμει της παραγράφου 1. Σε αυτήν την περίπτωση, τα ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας υπολογίζονται εκ νέου λαμβάνοντας υπόψη τα αλιευτικά σκάφη τα οποία δεν υπόκεινται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων.
3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τον επανυπολογισμό ανώτατων ορίων αλιευτικής ικανότητας όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 36

Μητρώα αλιευτικών σκαφών

1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν τα στοιχεία για τα χαρακτηριστικά και τη δραστηριότητα των ενωσιακών αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία τους τα οποία είναι απαραίτητα για τη διαχείριση μέτρων που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
2. Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
3. Η Επιτροπή θεσπίζει ενωσιακό μητρώο αλιευτικών σκαφών που περιέχει τις πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει δυνάμει της παραγράφου 2.
4. Οι πληροφορίες που περιέχονται στο ενωσιακό μητρώο αλιευτικών σκαφών τίθεται στη διάθεση όλων των κρατών μελών. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τον ορισμό των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
5. Η Επιτροπή θεσπίζει τεχνικές λειτουργικές απαιτήσεις για τις ρυθμίσεις διαβίβασης των πληροφοριών που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 56.

ΜΕΡΟΣ VI

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Άρθρο 37

Απαιτήσεις δεδομένων για τη διαχείριση της αλιείας

1. Τα κράτη μέλη συλλέγουν βιολογικά, τεχνικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικοοικονομικά δεδομένα απαραίτητα για την οικοσυστημική διαχείριση της αλιείας, τα οποία διαχειρίζονται και θέτουν στη διάθεση των τελικών χρηστών επιστημονικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων και οργάνων που ορίζονται από την Επιτροπή. Τα δεδομένα αυτά συμβάλλουν ιδίως στην αξιολόγηση:
 - α) της κατάστασης των έμβιων υδάτινων πόρων που αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης,
 - β) του επιπέδου αλίευσης και της επίπτωσης που έχουν οι αλιευτικές δραστηριότητες στους έμβιους υδάτινους πόρους και στα θαλάσσια οικοσυστήματα, και
 - γ) των κοινωνικοοικονομικών επιδόσεων των κλάδων της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης εντός και εκτός των ενωσιακών υδάτων.
2. Τα κράτη μέλη:
 - δ) διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα που συλλέγονται είναι ακριβή και αξιόπιστα,
 - ε) αποφεύγουν τη διπλή συλλογή δεδομένων για διαφορετικούς σκοπούς,
 - στ) διασφαλίζουν την αποθήκευση των δεδομένων που συλλέγονται και, κατά περίπτωση, την κατάλληλη προστασία και εμπιστευτικότητα των δεδομένων που συλλέγονται,
 - ζ) διασφαλίζουν ότι η Επιτροπή, ή τα όργανα που ορίζονται από αυτήν, έχουν πρόσβαση στις εθνικές βάσεις δεδομένων και στα εθνικά συστήματα επεξεργασίας των συλλεγόμενων δεδομένων με σκοπό την επαλήθευση της ύπαρξης και της ποιότητας των δεδομένων.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον εθνικό συντονισμό της συλλογής και διαχείρισης επιστημονικών δεδομένων για τη διαχείριση της αλιείας. Για τον σκοπό αυτό, ορίζουν εθνικό ανταποκριτή και οργανώνουν ετήσια εθνική συνεδρίαση συντονισμού. Η Επιτροπή ενημερώνεται για τις εθνικές προσπάθειες συντονισμού και προσκαλείται στις συνεδριάσεις συντονισμού.
4. Τα κράτη μέλη συντονίζουν τις δραστηριότητες συλλογής δεδομένων με άλλα κράτη μέλη στην ίδια περιοχή και καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να συντονίσουν τις δράσεις τους με τρίτες χώρες που ασκούν κυριαρχία και αρμοδιότητα σε ύδατα της ίδιας περιοχής.

5. Η συλλογή, διαχείριση και χρήση των δεδομένων διεξάγεται στο πλαίσιο πολυετούς προγράμματος από το 2014. Το εν λόγω πολυετές πρόγραμμα περιλαμβάνει στόχους για την ακρίβεια των προς συλλογή δεδομένων και ορίζει επίπεδα συγκέντρωσης για τη συλλογή, διαχείριση και χρήση των υπόψη δεδομένων.
6. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 για να προσδιορίσει τους στόχους όσον αφορά την ακρίβεια των προς συλλογή δεδομένων και για να καθορίσει επίπεδα συγκέντρωσης για τη συλλογή, διαχείριση και χρήση των υπόψη δεδομένων, όσον αφορά το πολυετές πρόγραμμα που αναφέρεται στην παράγραφο 5.
7. Η Επιτροπή θεσπίζει τεχνικές λειτουργικές απαιτήσεις για τις ρυθμίσεις διαβίβασης των συλλεγόμενων δεδομένων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 56.

Άρθρο 38

Ερευνητικά προγράμματα

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν εθνικά προγράμματα συλλογής επιστημονικών δεδομένων αλιείας, καθώς και προγράμματα έρευνας και καινοτομίας. Συντονίζουν τις δραστηριότητες συλλογής δεδομένων, έρευνας και καινοτομίας στον τομέα της αλιείας με άλλα κράτη μέλη και με τα ενωσιακά πλαίσια έρευνας και καινοτομίας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα των οικείων αρμοδιοτήτων και ανθρώπινων πόρων που συμμετέχουν στη επιστημονική γνωμοδοτική διαδικασία.

ΜΕΡΟΣ VII ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΤΙΤΛΟΣ I ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Άρθρο 39

Στόχοι

1. Η Ένωση συμμετέχει στις δραστηριότητες διεθνών αλιευτικών οργανισμών, συμπεριλαμβανομένων και περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ) με βάση τις διεθνείς υποχρεώσεις και τους στόχους πολιτικής και σύμφωνα με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3.
2. Οι θέσεις της Ένωσης σε διεθνείς αλιευτικούς οργανισμούς και σε ΠΟΔΑ βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις προκειμένου να διασφαλίζεται η διατήρηση ή η αποκατάσταση των αλιευτικών πόρων σε επίπεδα ανώτερα εκείνων που είναι ικανά να εξασφαλίσουν τη δυνατότητα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης.

3. Η Ένωση συμβάλλει ενεργά και παρέχει υποστήριξη στην ανάπτυξη επιστημονικών γνώσεων και γνωμοδοτήσεων στις ΠΟΔΑ και σε διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 40

Συμμόρφωση με διεθνείς διατάξεις

Η Ένωση συνεργάζεται με τρίτες χώρες και διεθνείς αλιευτικούς οργανισμούς, περιλαμβανομένων των ΠΟΔΑ, προκειμένου να ενισχύσει τη συμμόρφωση με μέτρα που θεσπίζονται από αυτούς τους διεθνείς οργανισμούς.

ΤΙΤΛΟΣ II ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Άρθρο 41

Αρχές και στόχοι των συμφωνιών βιώσιμης αλιείας

1. Οι συμφωνίες βιώσιμης αλιείας με τρίτες χώρες ορίζουν ένα νομικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό πλαίσιο διακυβέρνησης για αλιευτικές δραστηριότητες που ασκούνται από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη σε ύδατα τρίτων χωρών.
2. Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη αλιεύουν μόνο πλεονάσματα των επιτρεπόμενων αλιευμάτων που ορίζονται από την τρίτη χώρα, όπως ορίζει το άρθρο 62 παράγραφος 2 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, και προσδιορίζονται βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συναφών πληροφοριών που ανταλλάσσονται μεταξύ της Ένωσης και της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας σχετικά με τις συνολικές αλιευτικές δυνατότητες των επηρεαζόμενων αποθεμάτων, ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι αλιευτικοί πόροι παραμένουν πάνω από τα επίπεδα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης.

Άρθρο 42

Οικονομική βοήθεια

1. Η Ένωση παρέχει οικονομική βοήθεια σε τρίτες χώρες μέσω συμφωνιών βιώσιμης αλιείας προκειμένου:
 - α) να καλυφθεί μέρος των εξόδων πρόσβασης σε αλιευτικούς πόρους σε ύδατα τρίτων χωρών,
 - β) να θεσπιστεί το πλαίσιο διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης και διατήρησης των απαραίτητων επιστημονικών και ερευνητικών ιδρυμάτων, της ικανότητας παρακολούθησης, ελέγχου και επιτήρησης και άλλων στοιχείων ανάπτυξης ικανοτήτων σχετικά με την ανάπτυξη πολιτικής βιώσιμης αλιείας που υλοποιεί η τρίτη χώρα. Η εν λόγω οικονομική βοήθεια χορηγείται υπό την προϋπόθεση επίτευξης συγκεκριμένων αποτελεσμάτων.

ΜΕΡΟΣ VIII ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Άρθρο 43

Πρώθηση της υδατοκαλλιέργειας

1. Με σκοπό την προώθηση της βιωσιμότητας, της συμβολής στην επισιτιστική ασφάλεια, την ανάπτυξη και την απασχόληση, η Επιτροπή θεσπίζει μέχρι το 2013 μη δεσμευτικές ενωσιακές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με κοινές προτεραιότητες και στόχους για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας. Οι εν λόγω στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές λαμβάνουν υπόψη τα σχετικά σημεία εκκίνησης και τις διαφορετικές περιστάσεις στην επικράτεια της Ένωσης, αποτελούν τη βάση για πολυετή εθνικά στρατηγικά σχέδια και αποσκοπούν στα εξής:
 - α) βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας και ενίσχυση της ανάπτυξης και της καινοτομίας του·
 - β) ενθάρρυνση της οικονομικής δραστηριότητας·
 - γ) διαφοροποίηση και βελτίωση της ποιότητας ζωής σε παράκτιες και αγροτικές περιοχές·
 - δ) καθιέρωση συνθηκών ισότιμου ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας σχετικά με την πρόσβαση σε ύδατα και χώρο.
2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν πολυετές εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας στην επικράτειά τους έως το 2014.
3. Το πολυετές εθνικό στρατηγικό σχέδιο περιλαμβάνει τους στόχους των κρατών μελών και τα μέτρα επίτευξής τους.
4. Τα πολυετή εθνικά στρατηγικά σχέδια αποσκοπούν ιδίως στα εξής:
 - α) στη διοικητική απλοποίηση, ιδίως όσον αφορά τις αδειοδοτήσεις,
 - β) στη διασφάλιση της πρόσβασης σε ύδατα και χώρο για τις επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας,
 - γ) σε δείκτες περιβαλλοντικής, οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας,
 - δ) στην αξιολόγηση άλλων πιθανών διασυνοριακών επιπτώσεων σε γειτονικά κράτη μέλη.
5. Τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν πληροφορίες και βέλτιστες πρακτικές μέσω μιας ανοιχτής μεθόδου συντονισμού των εθνικών μέτρων που περιλαμβάνονται στα πολυετή στρατηγικά σχέδια.

Άρθρο 44
Διαβούλευση γνωμοδοτικών συμβουλίων

Γνωμοδοτικό συμβούλιο για την υδατοκαλλιέργεια συγκροτείται σύμφωνα με το άρθρο 53.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ
ΚΟΙΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΓΟΡΑΣ

Άρθρο 45
Στόχοι

1. Συγκροτείται κοινή οργάνωση της αγοράς των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, προκειμένου:
 - α) να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3,
 - β) να δώσει τη δυνατότητα στους κλάδους της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας να εφαρμόσουν την κοινή αλιευτική πολιτική σε κατάλληλο επίπεδο,
 - γ) να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των κλάδων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στην Ένωση, ιδιαίτερα τους παραγωγούς,
 - δ) να βελτιώσει τη διαφάνεια των αγορών, ιδίως όσον αφορά τις οικονομικές γνώσεις και την κατανόηση των ενωσιακών αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε όλη την εφοδιαστική αλυσίδα, καθώς και την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών·
 - ε) να συμβάλει στη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού για όλα τα προϊόντα που διατίθενται στις αγορές της ΕΕ μέσω της προώθησης της βιώσιμης εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων.
2. Η κοινή οργάνωση της αγοράς καλύπτει τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που αναφέρονται στο παράρτημα Ι του [κανονισμού σχετικά με την κοινή οργάνωση της αγοράς των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας] που διατίθενται στις αγορές της ΕΕ.
3. Η κοινή οργάνωση της αγοράς περιλαμβάνει ιδίως:
 - α) την οργάνωση του κλάδου συμπεριλαμβανομένων μέτρων σταθεροποίησης των αγορών,
 - β) κοινά πρότυπα εμπορίας.

ΜΕΡΟΣ Χ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Άρθρο 46

Στόχοι

1. Η συμμόρφωση με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής διασφαλίζεται μέσω ενός αποτελεσματικού ενωσιακού συστήματος ελέγχου αλιείας, που περιλαμβάνει και την καταπολέμηση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας.
2. Το ενωσιακό σύστημα ελέγχου αλιείας βασίζεται ιδίως:
 - α) σε μια γενική και ολοκληρωμένη προσέγγιση,
 - β) στη χρήση σύγχρονων τεχνολογιών ελέγχου της διαθεσιμότητας και της ποιότητας των δεδομένων για τους τύπους αλιείας,
 - γ) μια στρατηγική που βασίζεται στην εκτίμηση των κινδύνων η οποία επικεντρώνεται σε συστηματικούς και αυτοματοποιημένους διασταυρούμενους ελέγχους όλων των διαθέσιμων δεδομένων,
 - δ) στην ανάπτυξη μιας νοοτροπίας συμμόρφωσης μεταξύ των επιχειρήσεων,
 - ε) στη θέσπιση αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων.

Άρθρο 47

Πιλοτικά προγράμματα για τις νέες τεχνολογίες ελέγχου και τα νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν πιλοτικά προγράμματα για τις νέες τεχνολογίες ελέγχου και τα νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων.
2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με κανόνες εφαρμογής πιλοτικών προγραμμάτων για τις νέες τεχνολογίες ελέγχου και τα νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων.

Άρθρο 48

Συμβολή στο κόστος ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τους κατόχους αλιευτικών αδειών για αλιευτικά σκάφη συνολικού μήκους 12 μέτρων και άνω που φέρουν τη σημαία τους να συμβάλλουν αναλογικά στο κόστος εφαρμογής του ενωσιακού συστήματος ελέγχου της αλιείας.

ΜΕΡΟΣ ΧΙ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 49 **Στόχοι**

Μπορεί να χορηγείται ενωσιακή οικονομική βοήθεια προκειμένου να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 50 **Προϋποθέσεις για την οικονομική βοήθεια προς τα κράτη μέλη**

1. Η ενωσιακή οικονομική βοήθεια προς τα κράτη μέλη χορηγείται υπό τον όρο της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
2. Η μη συμμόρφωση των κρατών μελών με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής μπορεί να οδηγήσει σε διακοπή ή αναστολή των πληρωμών ή στην εφαρμογή οικονομικής διόρθωσης επί της ενωσιακής οικονομικής βοήθειας που χορηγείται στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Αυτά τα μέτρα είναι αναλογικά προς τη φύση, την έκταση, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 51 **Προϋποθέσεις χορήγησης οικονομικής βοήθειας προς επιχειρήσεις**

1. Η ενωσιακή οικονομική βοήθεια προς τις επιχειρήσεις χορηγείται υπό τον όρο της συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
2. Όταν οι επιχειρήσεις υποπίπτουν σε σοβαρές παραβάσεις των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, αυτό μπορεί να οδηγήσει σε προσωρινές ή μόνιμες απαγορεύσεις της πρόσβασης στην ενωσιακή οικονομική βοήθεια ή/και στην εφαρμογή οικονομικών μειώσεων. Αυτά τα μέτρα είναι αναλογικά προς τη φύση, την έκταση, τη διάρκεια και την επανάληψη σοβαρών παραβάσεων.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ενωσιακή οικονομική βοήθεια χορηγείται μόνο εάν δεν έχουν επιβληθεί κυρώσεις για σοβαρές παραβάσεις στην οικεία επιχείρηση επί 1 έτος πριν από την ημερομηνία υλοποίησης της ενωσιακής οικονομικής βοήθειας.

ΜΕΡΟΣ XII

ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Άρθρο 52

Γνωμοδοτικά συμβούλια

1. Συγκροτούνται γνωμοδοτικά συμβούλια για καθεμιά από τις περιοχές αρμοδιότητας που ορίζονται στο παράρτημα III προκειμένου να προάγουν την ισορροπημένη εκπροσώπηση όλων των εμπλεκομένων και να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3.
2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τροποποιήσεις του εν λόγω παραρτήματος για αλλαγές στις περιοχές αρμοδιότητας ή τη δημιουργία νέων περιοχών αρμοδιότητας για τα γνωμοδοτικά συμβούλια ή για την σύσταση νέων γνωμοδοτικών συμβουλίων.
3. Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο καταρτίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.

Άρθρο 53

Καθήκοντα των γνωμοδοτικών συμβουλίων

1. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν:
 - α) να υποβάλλουν προτάσεις και εισηγήσεις για ζητήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας προς την Επιτροπή ή το οικείο κράτος μέλος,
 - β) να ενημερώνουν την Επιτροπή και τα κράτη μέλη για προβλήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στην περιοχή αρμοδιότητάς τους,
 - γ) να συμβάλλουν, σε στενή συνεργασία με επιστήμονες, στη συλλογή, παροχή και ανάλυση δεδομένων απαραίτητων για την κατάρτιση μέτρων διατήρησης.
2. Η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, τα οικεία κράτη μέλη απαντούν εντός εύλογης προθεσμίας σε κάθε πρόταση, εισηγήση ή πληροφορία που λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 1.

Άρθρο 54

Σύνθεση, λειτουργία και χρηματοδότηση των γνωμοδοτικών συμβουλίων

1. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια αποτελούνται από οργανώσεις που εκπροσωπούν τις αλιευτικές επιχειρήσεις και άλλες ενδιαφερόμενες ομάδες που επηρεάζονται από την κοινή αλιευτική πολιτική.
2. Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο αποτελείται από μια γενική συνέλευση και μια εκτελεστική επιτροπή και εγκρίνει τα μέτρα που απαιτούνται για την οργάνωσή του και για τη διασφάλιση διαφάνειας και σεβασμού όλων των εκφραζόμενων απόψεων.

3. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν να ζητήσουν ενωσιακή οικονομική βοήθεια ως όργανα που επιδιώκουν την επίτευξη ενός σκοπού γενικότερου ευρωπαϊκού συμφέροντος.
4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τη σύνθεση και τη λειτουργία των γνωμοδοτικών συμβουλίων.

ΜΕΡΟΣ XIII

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 55

Άσκηση των κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιοτήτων

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2, το άρθρο 15 παράγραφος 6, το άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 24 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 35 παράγραφος 3, το άρθρο 36 παράγραφος 4, το άρθρο 37 παράγραφος 6, το άρθρο 47 παράγραφος 2, το άρθρο 52 παράγραφος 4 ανατίθεται επ' αόριστον από την 1η Ιανουαρίου 2013.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 3, το άρθρο 15 παράγραφος 6, το άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 24 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 35 παράγραφος 3, το άρθρο 36 παράγραφος 4, το άρθρο 37 παράγραφος 6, το άρθρο 47 παράγραφος 2, το άρθρο 52 παράγραφος 4 μπορεί ανά πάσα στιγμή να ανακληθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Η ανάκληση δεν επηρεάζει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.
4. Μετά τη θέσπιση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή κοινοποιεί την εν λόγω πράξη ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3, το άρθρο 15 παράγραφος 4, το άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 24 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 35 παράγραφος 3, το άρθρο 36 παράγραφος 4, το άρθρο 37 παράγραφος 2, το άρθρο 47 παράγραφος 2, το άρθρο 52 παράγραφος 2 το άρθρο 57 παράγραφος 4 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν προβάλουν ενστάσεις εντός προθεσμίας 2 μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή εάν, πριν από την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν ενστάσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά 2 μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 56
Εφαρμογή

Κατά την εφαρμογή των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Η εν λόγω επιτροπή είναι μια επιτροπή υπό την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, ισχύει το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΜΕΡΟΣ ΧΙΥ
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 57
Καταργήσεις

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 καταργείται.
Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.
2. Η απόφαση (ΕΚ) αριθ. 2004/585 καταργείται δια του παρόντος από την έναρξη ισχύος των κανόνων που θεσπίζονται δυνάμει των άρθρων 51 παράγραφος 4 και 52 παράγραφος 4.
3. Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 διαγράφεται.
4. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 199/2008 καταργείται.
5. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 639/2004 καταργείται.

Άρθρο 58
Μεταβατικά μέτρα

Με την επιφύλαξη του άρθρου 57 παράγραφος 4, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 199/2008 εξακολουθεί να ισχύει για τα εθνικά προγράμματα που εγκρίθηκαν για τη συλλογή και διαχείριση δεδομένων για τα έτη 2011-2013.

Άρθρο 59
Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1^η Ιανουαρίου 2013.1

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Α. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά του Berwick-upon-Tweed Ανατολικά του Coquet Island	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Ανατολικά του Flamborough Head Ανατολικά του Spurn Head	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. Ανατολικά του Lowestoft Νότια του Lyme Regis	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
4. Νότια του Lyme Regis Νότια του Eddystone	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
5. Νότια του Eddystone Νοτιοδυτικά του Longships	Βενθοπελαγικά Χτένια St Jacques Αστακοί Καραβίδες	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
6. Νοτιοδυτικά του Longships Βορειοδυτικά του Hartland Point	Βενθοπελαγικά Καραβίδες Αστακοί	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
7. Από το Hartland Point μέχρι τη γραμμή που αρχίζει βορείως του Lundy Island	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
8. Από γραμμή όλο δυτικά από το Lundy Island έως το Cardigan Harbour	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
9. Βορείως του Point Lynas	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

Ανατολικά του πλωτού φάρου Morecambe		
10. County Down	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
11. Βορειοανατολικά του New Island Νοτιοδυτικά του Sanda Island	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
12. Βόρεια του Port Stewart Δυτικά του Barra Head	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
13. Γεωγραφικό πλάτος 57°40' Β Δυτικά του Butt of Lewis	Όλα τα είδη Εκτός των οστρακοφόρων και μαλακίων	Απεριόριστα
14. St Kilda, Flannan Islands	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
15. Δυτικά της γραμμής που ενώνει τον φάρο Butt of Lewis με το σημείο 59°30'Β-5°45'Δ	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

Β. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Γεωγραφική περιοχή

Είδη

Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά

Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Βόρεια του Point Lynas Νότια του Mull of Galloway	Βενθοπελαγικά Καραβίδα	Απεριόριστα Απεριόριστα
2. Δυτικά του Mull of Oa Δυτικά του Barra Head	Βενθοπελαγικά Καραβίδα	Απεριόριστα Απεριόριστα

Γ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά των Shetlands και Fair Isle μεταξύ των γραμμών που χαράσσονται προς τα νοτιοανατολικά	Ρέγγες	Απεριόριστα

από τον φάρο του Sumburgh Head προς τα βορειοανατολικά από το φάρο του Skroo και προς τα νοτιοδυτικά από το φάρο του Skadan		
2. Ανατολικά του Berwick-upon-Tweed, ανατολικά του φάρου Whitby High	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. Ανατολικά του φάρου North Foreland, νότια του νέου φάρου Dungeness	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Ζώνη γύρω από το St Kilda	Ρέγγες Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα
5. Δυτικά του φάρου του Butt of Lewis μέχρι τη γραμμή που συνδέει τον φάρο του Butt of Lewis με το 59°30'Β-5°45'Δ	Ρέγγες	Απεριόριστα
6. Ζώνη γύρω από το North Rona και Sulisker (Sulasgeir)	Ρέγγες	Απεριόριστα

Δ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά των Shetlands και Fair Isle μεταξύ των γραμμών που χαράσσονται προς τα νοτιοανατολικά από τον φάρο του Sumburgh Head προς τα βορειοανατολικά από τον φάρο του Skroo και προς τα νοτιοδυτικά από τον φάρο του Skadan	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Ανατολικά του Berwick upon Tweed, ανατολικά του Flamborough Head	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. Ανατολικά του North Foreland, νότια του νέου φάρου του Dungeness	Ρέγγες	Απεριόριστα

Ε. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		

1. Ανατολικά του Berwick-upon-Tweed Ανατολικά του Coquer Island	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Βόρεια του Cromer Ανατολικά του North Foreland	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
3. Ανατολικά του North Foreland Νότια του νέου φάρου Dungeness	Βενθοπελαγικά Ρέγγες	Απεριόριστα Απεριόριστα
4. Νότια του νέου φάρου Dungeness, νότια του Selsey Bill	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
5. Νοτιοανατολικά του Straight Point, βορειοδυτικά του South Bishop	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

2. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Α. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
--------------------	------	------------------------------------

Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Βορειοδυτικά του Erris Head	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
Δυτικά του Sybil Point	Καραβίδα	Απεριόριστα
2. Νότια του Mizen Head	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
Νότια του Stags	Καραβίδα	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
3. Νότια του Stags	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
Νότια του Cork	Καραβίδα	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Νότια του Cork, νότια του Carnsore Point	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
5. Νότια του Carnsore Point, νοτιοανατολικά του Haulbowline	Όλα τα είδη, εκτός των οστρακοφόρων και μαλακίων	Απεριόριστα

Β. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 μίλια)		
1. Νότια του Mine Head Hook Point	Βενθοπελαγικά Ρέγγες Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
2. Hook Point Carlingford Lough	Βενθοπελαγικά Ρέγγες Σκουμπριά Καραβίδα Χτένια St Jacques	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα

Γ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 μίλια)		
1. Νότια του Stags Νότια του Carnsore Point	Ρέγγες Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα

Δ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Νότια του Old Head of Kinsale Νότια του Carnsore Point	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Νότια του Cork	Σκουμπριά	Απεριόριστα

Νότια του Carnsore Point		
--------------------------	--	--

Ε. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Νότια του Cork Νότια του Carnsore Point	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
2. Ανατολικά του Wicklow Head Νοτιοανατολικά του Carlingford Lough	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

3. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
3 έως 12 ναυτικά μίλια	Κάτω Χώρες	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Γαλλία	Ρέγγες	Απεριόριστα

4. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

Γεωγραφικές περιοχές	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτές της Βόρειας Θάλασσας (σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το Hanstholm) (6 έως 12 ναυτικά μίλια)	Γερμανία	Πλατύψαρα Γαρίδες	Απεριόριστα Απεριόριστα
Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το Blåvands Huk	Κάτω Χώρες	Πλατύψαρα Κυπρίνοι	Απεριόριστα Απεριόριστα
Blåvands Huk μέχρι το Bonbjerg	Βέλγιο	Γάδοι	Απεριόριστα μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο

		Καλαρίες	Απεριόριστα μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο	
	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα	
	Κάτω Χώρες	Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα	
		Γλώσσα	Απεριόριστα	
Thyborøn μέχρι το Hanstholm	Βέλγιο	Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο	
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο	
	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα	
		Σαρδελόρεγγ ες	Απεριόριστα	
		Γάδοι	Απεριόριστα	
		Μαύρος μπακαλιάρος	Απεριόριστα	
		Καλαρίες	Απεριόριστα	
		Σκουμπριά	Απεριόριστα	
		Ρέγγες	Απεριόριστα	
		Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα	
	Κάτω Χώρες	Γάδοι	Απεριόριστα	
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα	
		Γλώσσα	Απεριόριστα	
	Skagerrak	Βέλγιο	Ευρωπαϊκή	Απεριόριστα μόνο κατά τον

(Hanstholm μέχρι το Skagen) (4 έως 12 ναυτικά μίλια)	Γερμανία	χωματίδα Πλατύψαρα Σαρδελόρεγγες Γάδοι Μαύρος μπακαλιάρος Καλαρίες Σκουμπριά Ρέγγες Νταούκι του Ατλαντικού Γάδοι Ευρωπαϊκή χωματίδα Γλώσσα	Ιούνιο και Ιούλιο Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
Kattegat (3 έως 12 μίλια)	Γερμανία	Γάδοι Πλατύψαρα Καραβίδα Ρέγγες	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
Βόρεια της Zealand στον παράλληλο γεωγραφικού πλάτους που περνά διαμέσου του φάρου Forsnæs	Γερμανία	Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (περιλαμβανομένων των Belts, Sound, Bornholm) 3 έως 12 ναυτικά μίλια	Γερμανία	Πλατύψαρα Γάδοι Ρέγγες	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα

		Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
		Χέλια	Απεριόριστα
		Σολομοί	Απεριόριστα
		Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα
Skagerrak (4 έως 12 μίλια)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Kattegat (3 [*] έως 12 μίλια)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (3 έως 12 μίλια)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
(*) Μετράται από την ακτογραμμή.			

5. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Βόρεια Θάλασσα (3 έως 12 ναυτικά μίλια) όλες οι ακτές	Δανία	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
		Αμμοδύτες	Απεριόριστα

Κάτω Χώρες Βενθοπελαγικά Απεριόριστα

		Γαρίδες	Απεριόριστα
Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το ακραίο σημείο του Amrum σε 54°43'Β	Δανία	Γαρίδες	Απεριόριστα
Ζώνη γύρω από το Helgoland	Ηνωμένο Βασίλειο	Γάδοι	Απεριόριστα
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα
Ακτές της Βαλτικής Θάλασσα (3 έως 12 μίλια)	Δανία	Γάδοι	Απεριόριστα
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
		Σαρδελό ρεγγες	Απεριόριστα
		Χέλια	Απεριόριστα
		Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα

6. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή του βορειοανατολικού Ατλαντικού (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Βελγίου/Γαλλίας μέχρι τα ανατολικά του Departement Manche (λιμνοθάλασσα Vire-Grandcamp les Bains 49°23'30"Β-1°2'Δ NNE)	Βέλγιο	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

		Χτένια St Jacques	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Dunkerque (2° 20' A) μέχρι το Cap d'Antifer (0° 10' A)	Γερμανία	Ρέγγες	Απεριόριστα μόνο από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο
Σύνορα Βελγίου/Γαλλίας μέχρι το Cap d'Alprech δυτικά (50° 42 30" B — 1° 33' 30" A)	Ηνωμένο Βασίλειο	Ρέγγες	Απεριόριστα
Ακτή Ατλαντικού (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Ισπανίας/Γαλλίας μέχρι 46° 08' B	Ισπανία	Γαύρος	Κατευθυνόμενη αλιεία, Απεριόριστα από 1 ^{ης} Μαρτίου έως 30 Ιουνίου1
			Αλιεία ζώντος δολώματος από 1 ^{ης} Ιουλίου έως 31 Οκτωβρίου1
		Σαρδέλες	Απεριόριστα μόνο από 1 ^{ης} Ιανουαρίου έως 28 Φεβρουαρίου και από 1 ^{ης} Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου1
			Επιπλέον, οι δραστηριότητες που αφορούν τα είδη που απαριθμούνται ανωτέρω ασκούνται σύμφωνα και στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων κατά το έτος

			1,984
Ακτές Μεσογείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Ισπανίας/Ακρωτήριο Leucate	Ισπανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

7. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ατλαντικού (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Γαλλίας/Ισπανίας μέχρι το φάρο του ακρωτηρίου Mayor (3° 47' Δ)	Γαλλία	Πελαγικά	Απεριόριστη σύμφωνα και στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων κατά το έτος 1984
Ακτές Μεσογείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Γαλλίας/Cap Creus	Γαλλία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

8. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
(3 έως 12 ναυτικά μίλια) όλη η ακτή	Βέλγιο	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

Δανία Βενθοπ Απεριόριστα
 ελαγικά Απεριόριστα
 Σαρδελ Απεριόριστα
 όρεγγες
 Αμμοδύ Απεριόριστα
 τες
 Σαυφρί

δια

Γερμανία Γάδοι Απεριόριστα
Γαρίδες Απεριόριστα

(6 έως 12 ναυτικά μίλια) όλη η ακτή	Γαλλία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Νότιο σημείο του Texel, δυτικά μέχρι τα σύνορα Κάτω Χωρών/σύνορα Γερμανίας	Ηνωμένο Βασίλειο	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

9. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Βαλτική Θάλασσα (4 έως 12 μίλια) (*)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
(*) 3-12 μίλια γύρω από τις Νήσους Bogskär.			

10. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Skagerrak (4 έως 12 ναυτικά μίλια)	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Kattegat (3 (*) έως 12 μίλια)	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (4 έως 12 μίλια)	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Φινλανδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
(*) Μετράται από την ακτογραμμή.			

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
ΟΡΙΑ ΑΔΙΕΥΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

Όρια ικανότητας (βάσει της κατάστασης στις 31 Δεκεμβρίου 2010)		
Κράτος μέλος	GT	kW
Βέλγιο	18.911	51.585
Βουλγαρία	8.448	67.607
Δανία	88.528	313.341
Γερμανία	71.114	167.089
Εσθονία	22.057	53.770
Ιρλανδία	77.254	210.083
Ελλάδα	91.245	514.198
Ισπανία (συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών)	446.309	1.021.154
Γαλλία (συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών)	219.215	1.194.360
Ιταλία	192.963	1.158.837
Κύπρος	11.193	48.508
Λετονία	49.067	65.196
Λιθουανία	73.489	73.516
Μάλτα	15.055	96.912
Κάτω Χώρες	166.384	350.736
Πολωνία	38.376	92.745
Πορτογαλία (συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών)	115.305	388.054
Ρουμανία	1.885	6.716
Σλοβενία	1.057	10.974
Φινλανδία	18.187	182.385

Σουηδία	42.612	210.744
Ηνωμένο Βασίλειο	235.570	924.739
Πλέον απομεμακρυσμένες περιοχές της ΕΕ	GT	kW
Ισπανία		
Κανάριες Νήσοι: Μήκος < 12 m. Ύδατα ΕΕ	2.649	21.219
Κανάριες Νήσοι: Μήκος > 12 m. Ύδατα ΕΕ	3.059	10.364
Κανάριες Νήσοι: Μήκος > 12 m. Διεθνή ύδατα και ύδατα τρίτων χωρών	28.823	45.593
Γαλλία		
Νήσος Ρεϋνιόν: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. L < 12 m	1.050	19.320
Νήσος Ρεϋνιόν: Πελαγικά είδη. L > 12 m	10.002	31.465
Γαλλική Γουιάνα: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. Μήκος < 12 m	903	11.644
Γαλλική Γουιάνα: Γαριδάδικα	7.560	19.726
Γαλλική Γουιάνα: Πελαγικά είδη. Σκάφη ανοικτής θάλασσας	3.500	5.000
Μαρτινίκα: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. L < 12 m	5.409	142.116
Μαρτινίκα: Πελαγικά είδη. L > 12 m	1.046	3.294
Γουαδελούπη: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. L < 12 m	6.188	162.590
Γουαδελούπη: Πελαγικά είδη. L > 12 m	500	1.750
Πορτογαλία		
Μαδέρα: Βενθοπελαγικά είδη. L < 12 m	617	4.134
Μαδέρα: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. L > 12 m	4.114	12.734
Μαδέρα: Πελαγικά είδη. Γρίποι. L > 12 m	181	777
Αζόρες: Βενθοπελαγικά είδη. L < 12 m	2.626	29.895
Αζόρες: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. L > 12 m	12.979	25.721

L είναι το ολικό μήκος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ
ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Όνομασία γνωμοδοτικού συμβουλίου	Περιοχή αρμοδιότητας
Βαλτική Θάλασσα	ICES ³⁶ ζώνες IIIb, IIIc και IIId
Μεσόγειος Θάλασσα	Θαλάσσια ύδατα της Μεσογείου ανατολικά της γραμμής 5°36' δυτικά
Βόρεια Θάλασσα	Ζώνες ICES IV και IIIa
Βορειοδυτικά ύδατα	Ζώνες ICES V (εκτός της Va και μόνο κοινοτικά ύδατα της Vb), VI και VII
Νοτιοδυτικά ύδατα	Ζώνες ICES VIII, IX και X (ύδατα γύρω από τις Αζόρες), και ζώνες CECAF ³⁷ 34.1.1, 34.1.2 και 34.2.0 (ύδατα γύρω από τη Μαδέρα και τις Κανάριες Νήσους)
Πελαγικά αποθέματα (προσφυγία, σκουμπριά, σαφρίδια, ρέγγες)	Όλες οι περιοχές αρμοδιότητας (εκτός από τη Βαλτική, τη Μεσόγειο και την υδατοκαλλιέργεια)
Ανοικτή θάλασσα/υπερπόντιος στόλος	Όλα τα μη κοινοτικά ύδατα
Υδατοκαλλιέργεια	Υδατοκαλλιέργεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 5

³⁶ Ζώνες ICES (Διεθνές Συμβούλιο Εξερεύνησης της Θάλασσας) είναι αυτές που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 218/2009.

³⁷ Ζώνες CECAF (κεντροανατολικός Ατλαντικός ή μείζων αλιευτική ζώνη 34 του FAO) είναι αυτές που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 216/2009.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής που αφορά(-ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ
- 1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.4. Στόχος(-οι)
- 1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικός αντίκτυπος
- 1.7. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

- 2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων
- 2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου
- 2.3. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται
- 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες
 - 3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση της εκτιμώμενης επίπτωσης στις δαπάνες
 - 3.2.2. Εκτιμώμενη επίπτωση στις επιχειρησιακές πιστώσεις
 - 3.2.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στις πιστώσεις διοικητικής φύσης
 - 3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο
 - 3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση
- 3.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική.

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής που αφορά(-ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ³⁸

Τομέας πολιτικής 11: Θαλάσσιες υποθέσεις και αλιεία

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

- Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση
- Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο / προπαρασκευαστική δράση³⁹
- Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά την επέκταση υφιστάμενης δράσης
- Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά δράση αναπροσανατολισμένη προς νέα δράση

1.4. Στόχοι

1.4.1. Ο(οι) πολυετής(-είς) στρατηγικός(-οί) στόχος(-οι) της Επιτροπής που αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία

Μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποτελεσματικά τους πόρους

1.4.2. Ειδικός(-οί) στόχος(-οι) που αφορά(-ούν) τη δραστηριότητα ΔΒΔ/ΠΒΔ

Ειδικοί στόχοι

Συμβολή στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 της ΣΛΕΕ.

1. Βελτίωση της συμμετοχής των εμπλεκομένων.
2. Διασφάλιση της διαθεσιμότητας επιστημονικών συμβουλών
3. Εκσυγχρονισμός και ενίσχυση του ελέγχου σε ολόκληρη την Ένωση
4. Έλεγχος των δραστηριοτήτων ελέγχου και εποπτείας στα κράτη μέλη
5. Συμβολή στον καλύτερο συντονισμό των ελεγκτικών δραστηριοτήτων των κρατών μελών μέσω της Κοινοτικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας

Οικείες δραστηριότητες ΔΒΔ/ΠΒΔ

³⁸

ΔΒΔ: Διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων – ΠΒΔ: Προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

³⁹

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 6 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

1.4.3. Αναμενόμενο(-α) αποτέλεσμα(-τα) και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους στοχοθετημένους(ες) δικαιούχους/ομάδες.

Η βιωσιμότητα αποτελεί τον πυρήνα της προτεινόμενης μεταρρύθμισης της ΚΑΛΠ, με σκοπό το 2015 η εκμετάλλευση των ιχθυαποθεμάτων να γίνεται στο επίπεδο της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης. Η βιώσιμη αλιεία που οδηγεί σε αυξήσεις των αλιευμάτων και των περιθωρίων κέρδους θα ανεξαρτητοποιήσει τον αλιευτικό τομέα από τις κρατικές ενισχύσεις και θα διευκολύνει την επίτευξη σταθερών τιμών υπό συνθήκες διαφάνειας, οδηγώντας και σε οφέλη για τους καταναλωτές.

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και επιπτώσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

Περιβαλλοντικές επιπτώσεις: αποθέματα στο επίπεδο της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (F_{msy}), μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας και πρόοδος στην υλοποίηση μεταβιβάσιμων αλιευτικών μεριδίων.

Οικονομικές επιπτώσεις: εισόδημα των εμπλεκόμενων στον τομέα της αλιείας, ακαθάριστη προστιθέμενη αξία (ΑΠΑ), εισόδημα/ισοσκελισμένο εισόδημα και καθαρό περιθώριο κέρδους.

Κοινωνικές επιπτώσεις: Απασχόληση (ΙΠΑ) και μισθός πληρώματος ανά ΙΠΑ.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Η ΚΑΛΠ θα επιτύχει περιβαλλοντική, οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα όσον αφορά την εκμετάλλευση αλιευτικών πόρων. Οι εν λόγω στόχοι είναι νομικά εξίσου σημαντικοί και κανένας από αυτούς δεν μπορεί να επιτευχθεί μεμονωμένα. Ωστόσο η εκτίμηση επιπτώσεων που διενεργείται όσον αφορά τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ επιβεβαίωσε ότι, χωρίς περισσότερες σημαντικές βελτιώσεις στην κατάσταση των αποθεμάτων, η οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα θα παραμείνει περιορισμένη.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της συμμετοχής της Ένωσης

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος δ) της ΣΛΕΕ, η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη διατήρηση των έμβιων υδάτινων πόρων. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο δ), η Ένωση και τα κράτη μέλη έχουν από κοινού αρμοδιότητα για τα υπόλοιπα στοιχεία της ΚΑΛΠ. Η προστιθέμενη αξία της συμμετοχής της Ένωσης σχετίζεται με το γεγονός ότι η ΚΑΛΠ αφορά την εκμετάλλευση ενός κοινού αποθέματος πόρων.

1.5.3. Κυριότερα διδάγματα που αποκομίστηκαν από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η Πράσινη Βίβλος σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική⁴⁰ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ΚΑΛΠ δεν επιτυγχάνει τους βασικούς της στόχους: γίνεται υπεραλίευση των

⁴⁰ COM(2009)163 τελικό της 22.4.2009.

αποθεμάτων, η οικονομική κατάσταση τμήματος των αλιευτικών σκαφών είναι εύθραυστη παρά τα υψηλά επίπεδα των επιδοτήσεων, οι θέσεις εργασίας στον αλιευτικό κλάδο δεν είναι ελκυστικές και η κατάσταση πολλών παράκτιων κοινοτήτων που εξαρτώνται από την αλιεία είναι επισφαλής. Το αποτέλεσμα της ευρείας διαδικασίας διαβούλευσης που ακολούθησε την Πράσινη Βίβλο επιβεβαίωσε αυτή την ανάλυση⁴¹.

Το κύριο πρόβλημα της υπάρχουσας ΚΑΛΠ είναι η έλλειψη περιβαλλοντικής βιωσιμότητας εξαιτίας της υπεραλίευσης. Όλα τα άλλα προβλήματα συντελούν σε αυτό. Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα του στόλου, η απόκλιση από τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις κατά τον καθορισμό των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων και ο μη καθορισμός προτεραιοτήτων είναι τα βασικά κίνητρα για την υπεραλίευση. Δεύτερον, η ανεπαρκής οικονομική βιωσιμότητα του αλιευτικού κλάδου αποτελεί πρόβλημα. Πολλοί στόλοι είναι μη κερδοφόροι και ευάλωτοι σε εξωτερικές αναταράξεις, όπως οι αυξήσεις στις τιμές των καυσίμων. Τρίτον, η έλλειψη κοινωνικής βιωσιμότητας επηρεάζει τον αλιευτικό κλάδο και τομείς που εξαρτώνται από την αλιεία.

1.5.4. Συνέπεια και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα συναφή μέσα

Ο στόχος που προβλέπει την επίτευξη εκμετάλλευσης αποθεμάτων ιχθύων στο επίπεδο της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης, όπως ορίστηκε από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας και εγκρίθηκε στην Παγκόσμια Σύνοδο Κορυφής για την Αειφόρο Ανάπτυξη που διεξήχθη το 2002 ως στόχος που πρέπει να επιτευχθεί έως το 2015, όπου είναι δυνατόν. Αυτός ο στόχος θα επιτρέψει στη μεταρρυθμισμένη ΚΑΛΠ να βελτιώσει την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στο θαλάσσιο περιβάλλον σύμφωνα με την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική⁴².

⁴¹ Βλέπε επίσης SEC(2010)428 τελικό της 16.4.2010 *Συμπεράσματα της διαβούλευσης για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής*.

⁴² Οδηγία 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικός αντίκτυπος

- Πρόταση/πρωτοβουλία **περιορισμένης διάρκειας**
 - Πρόταση/πρωτοβουλία ισχύουσα από
 - Δημοσιονομικός αντίκτυπος από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ
- Πρόταση/πρωτοβουλία **απεριόριστης διάρκειας**
 - Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ,
 - και στη συνέχεια λειτουργία με κανονικό ρυθμό.

1.7. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) διαχείρισης⁴³

- Κεντρική άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή
- Κεντρική έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων σε:
 - εκτελεστικούς οργανισμούς
 - οργανισμούς που δημιουργούνται από τις Κοινότητες⁴⁴
 - εθνικούς δημόσιους οργανισμούς/οργανισμούς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας
 - πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων δυνάμει του τίτλου V της συνθήκης για την για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 49 του δημοσιονομικού κανονισμού
- Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη
- Αποκεντρωμένη διαχείριση** με τρίτες χώρες
- Από κοινού διαχείριση** με διεθνείς οργανισμούς (*να προσδιοριστεί*)

Αν αναφέρονται περισσότεροι τρόποι διαχείρισης, παρακαλείσθε να τους διευκρινίσετε στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

⁴³ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁴ Όπως αναφέρονται στο άρθρο 185 του δημοσιονομικού κανονισμού.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος(-οι) που έχει(-ουν) επισημανθεί

2.2.2. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) ελέγχου

2.3. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών

Να προσδιοριστούν υπάρχοντα ή προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές προϋπολογισμού για δαπάνες

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός [Όνομασία.....]	ΔΠ/ΜΔΠ ⁽⁴⁵⁾	χωρών ΕΖΕΣ ⁴⁶	υποψήφιων χωρών ⁴⁷	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα του δημοσιονομικού κανονισμού
2	11 04 01 Στενότερος διάλογος με τον αλιευτικό κλάδο και όσους επηρεάζονται από την κοινή αλιευτική πολιτική	ΔΠ	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
2	11 07 02 Υποστήριξη για τη διαχείριση αλιευτικών πόρων (βελτίωση των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων)	ΔΠ	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
2	11 08 01 Οικονομική συνεισφορά προς τα κράτη μέλη για έξοδα στο πεδίο του ελέγχου	ΔΠ	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
2	11 08 02 Επιθεώρηση και επιτήρηση αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ενωσιακά ύδατα και αλλού	ΔΠ	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
2	11.08.05.01. Συνεισφορά της Κοινοτικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας (CFCA) στους Τίτλους 1 και 2	ΔΠ	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
2	11.08.05.02. Συνεισφορά της Κοινοτικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας (CFCA) στον Τίτλο 3	ΔΠ	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

⁴⁵ ΔΠ= Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ= Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις

⁴⁶ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών

⁴⁷ Υποψήφιες χώρες και, ενδεχομένως, δυνάμει υποψήφιες χώρες των δυτικών Βαλκανίων.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός [Όνομασία.....]	ΔΠ/ΜΔΠ	χωρών ΕΖΕΣ	υποψήφιοι χωρών	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα του δημοσιονομικού κανονισμού
	[XX.YY.YY.YY]		ΝΑΙ/ ΟΧΙ	ΝΑΙ/ ΟΧΙ	ΝΑΙ/ ΟΧΙ	ΝΑΙ/ ΟΧΙ

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση της εκτιμώμενης επίπτωσης στις δαπάνες

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	2	Διατήρηση και διαχείριση φυσικών πόρων
---	----------	--

ΓΔ: MARE			2013 ⁴⁸	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Έτος N+4	Έτος N+5	Έ	Έ	Έ	Έ	ΣΥΝΟΛΟ
									τ	τ	τ	τ	
									ο	ο	ο	ο	
									ς	ς	ς	ς	
									N	N	N	N	
									+	+	+	+	
									6	7	8	9	
• Επιχειρησιακές πιστώσεις													
11 04 01	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	6.400										
	Πληρωμές	(2)	5.950										
11 07 02	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)	4.500										
	Πληρωμές	(2a)	3.500										
11 08 01	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)	47.430										
	Πληρωμές	(2a)	25.200										
11 08 02	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)	2.300										
	Πληρωμές	(2a)	2.300										
11.08.05.01	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)	7.413										

⁴⁸ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

	Πληρωμές	(2a)	7.413																
11.08.05.02	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)	1.711																
	Πληρωμές	(2a)	2.711																
Πιστώσεις διοικητικής φύσεως χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο για ειδικά προγράμματα ⁴⁹																			
		(3)																	
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για την ΓΔ MARE	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1a +3	69.754																
	Πληρωμές	=2+2a +3	47.074																

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	69.754																
	Πληρωμές	(5)	47.074																
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικής φύσεως που χρηματοδοτούνται από το κονδύλιο συγκεκριμένων προγραμμάτων				(6)															
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων υπό τον ΤΟΜΕΑ 2 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	69.754																
	Πληρωμές	=5+ 6	47.074																

Αν η πρόταση/πρωτοβουλία επηρεάζει περισσότερους του ενός τομείς:

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	69.754																
	Πληρωμές	(5)	47.074																

⁴⁹ Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες για τη στήριξη της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «BA»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικής φύσεως που χρηματοδοτούνται από το κονδύλιο συγκεκριμένων προγραμμάτων	(6)													
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων υπό τους ΤΟΜΕΙΣ 1 έως 4 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (Ποσό αναφοράς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6												
	Πληρωμές	=5+ 6												

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	5	« Διοικητικές δαπάνες »
---	----------	-------------------------

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

2013	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Έτος N+4	Έτος N+5	Ε τ ο ς 6	Ε τ ο ς 7	Ε τ ο ς 8	Ε τ ο ς 9	ΣΥΝΟΛΟ
------	----------	----------	----------	----------	----------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	---------------

ΓΔ:										
• Ανθρώπινοι πόροι	9.404									
• Άλλες διοικητικές δαπάνες 11 01 02 11	0.210									
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ:	9.614									

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων υπό τον ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	9.614								
---	--	-------	--	--	--	--	--	--	--	--

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Έτος 2013 ⁵⁰	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Έτος N+4	Έτος N+5	Ε τ ο ς ς	Ε τ ο ς ς	Ε τ ο ς ς	Ε τ ο ς ς	ΣΥΝΟΛΟ
-------------------------	----------	----------	----------	----------	----------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	---------------

⁵⁰ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

								N + 6	N + 7	N + 8	N + 9	
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων υπό τους ΤΟΜΕΙΣ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	79.368										
	Πληρωμές	56.688										

3.2.2. Εκτιμώμενη επίπτωση στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα			2013	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	... να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ					
			ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ										
↓	Είδος αποτελέσματος	Μέσο κόστος αποτελέσματος	Κόστος Αριθμός	Κόστος Αριθμός	Κόστος Αποτελεσμάτων Αριθμός	Κόστος Αποτελεσμάτων Αριθμός	Κόστος Αριθμός	Κόστος Αριθμός	Κόστος Αριθμός	Κόστος Αριθμός	Κόστος Αριθμός	Συνολικός αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ Αριθ. 1⁵¹... Βελτίωση της συμμετοχής των εμπλεκομένων.

Πλήρως λειτουργικά ΠΓΣ Αριθ. 0.280 8 2.240

Νέα διαδικτυακά τμήματα και επικαιροποίηση περιεχομένων των δικτυακών τόπων της ΓΔ MARE. Αριθ. 0.040 5 0.200

Παραγωγή και διανομή του	Αριθ.	0.114	5	0.580													
--------------------------	-------	-------	---	-------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

⁵¹ Όπως περιγράφεται στο Τμήμα 1.4.2. «Ειδικός(-οί) στόχος(-οι)»

περιοδικού «Αλιεία και Υδατοκαλλιέργεια στην Ευρώπη» σε 23 γλώσσες (5 τεύχη ετησίως).																		
Παραγωγή και διανομή ποιοτικού πληροφοριακού υλικού για τα ΜΜΕ, το ευρύ κοινό και τους εμπλεκόμενους, συμπεριλαμβανομένου και οπτικοακουστικού υλικού. Εκστρατεία ενημέρωσης για ζητήματα προτεραιότητας, όπως η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ.	Αριθ.	0.310	6	1.860														
Παραγωγή και διανομή πολυγλωσσικών εντύπων.	Αριθ.	0.025	20	0.500														
Συμμετοχή της ΓΔ ΜΑΡΕ σε εκθέσεις.	Αριθ.	0.200	1	0.200														
Οργάνωση της Ευρωπαϊκής Ημέρας της Θάλασσας το Μάιο κάθε έτους.	Αριθ.	0.400	1	0.400														

Συνέδρια και σεμινάρια για την ΚΑΛΠ και την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική, π.χ. σχετικά με τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ	Αριθ.	0.050	4	0.200														
Άλλα (ενημερωτικό υλικό, λογότυπος, αποθήκευση και διανομή από το Γραφείο Εκδόσεων).	Αριθ.	0.110	2	0.220														
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1				6.400														
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ Αριθ. 2...		Διασφάλιση της διαθεσιμότητας επιστημονικών συμβουλών																
Υποστήριξη για την υλοποίηση του πλαισίου συλλογής δεδομένων, κυρίως μέσω συντονισμού και οργάνωσης των δραστηριοτήτων της ΕΤΟΕΑ, λειτουργίας σχετικών δικτυακών τόπων και υποστήριξης για την σύνταξη της έκθεσης σχετικά με την «Ετήσια Οικονομική	Διοικητικοί διακανονισμοί	1.400	1	1.400														

Απόδοση του ενωσιακού αλιευτικού στόλου» στο πλαίσιο ενός διοικητικού διακανονισμού μεταξύ της Επιτροπής και του Κοινού Κέντρου Ερευνών.																		
Παροχή επαναλαμβανόμενων γνωμοδοτήσεων για την κατάσταση των αποθεμάτων των οποίων η διαχείριση γίνεται μέσω ΤΑC και κανονισμού ποσοτώσεων, καθώς και παροχή μη επαναλαμβανόμενων γνωμοδοτήσεων, λόγω χάρη αξιολόγηση πολυετών σχεδίων ή κανόνων ελέγχου αλίευσης στο πλαίσιο μνημονίου συνεννόησης μεταξύ της Επιτροπής και	Μνημόνιο	1.500	1	1.500														

του ICES.																		
Παροχή γνωμοδοτήσεων για ιχθυαποθέματα σε σχέση με βιολογικά, τεχνικά και οικονομικά ζητήματα, καθώς και ζητήματα οικοσυστημάτων, από εμπειρογνώμονες στο πλαίσιο συναντήσεων της ΕΤΟΕΑ και των υποομάδων της.	Αριθ. συναντήσεων	0.024	25	0.6														
Επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και άλλες υπηρεσίες για την υλοποίηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής στη Μεσόγειο.		1.0	2	1.0														
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2				4.500														
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ Αριθ. 3...	Εκσυγχρονισμός και ενίσχυση του ελέγχου σε ολόκληρη την Ένωση																	
Συστήματα πληροφορικής και ανάλυση δεδομένων.			Δ/Υ	10.000														
Εργαλεία ιχνηλασιμότητας				1600	8.000													

& συσκευές μέτρησης ισχύος μηχανών.																		
Πιλοτικά προγράμματα (περιλαμβανομένης και τηλεόρασης κλειστού κυκλώματος από το 2011 και έπειτα).			Δ/Υ	2.000														
Αυτόματες συσκευές εντοπισμού Συστήματα Παρακολούθησης Σκαφών / Συστήματα Αυτόματης Αναγνώρισης (VMS/AIS).			300 0	3.800														
Ηλεκτρονικά ημερολόγια επί των σκαφών			330 0	7.400														
Αναβαθμίσεις του Κέντρου Παρακολούθησης Αλιείας (ΚΠΑ).			22	11.400														
Επένδυση σε εξοπλισμό ελέγχου (δηλ. περιπολικά σκάφη και αεροσκάφη).			Δ/Υ	3.700														
Μαθήματα επιμόρφωσης και			30	0.600														

προγράμματα ανταλλαγής για το προσωπικό ελέγχου.																		
Σεμινάρια ευαισθητοποίησης σχετικά με την ανάγκη εφαρμογής των κανόνων της ΚΑΛΠ.			5	0.530														
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 3				47.430														
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ Αριθ. 4...	Έλεγχος των δραστηριοτήτων ελέγχου και εποπτείας στα κράτη μέλη																	
Παρακολούθηση των ελεγκτικών δραστηριοτήτων από τα κράτη μέλη - Αποστολές ελέγχου της εφαρμογής των κανόνων της ΚΑΛΠ - Εξοπλισμός επιθεωρητών			250	0.800														
Διευκόλυνση της εφαρμογής των κανόνων της ΚΑΛΠ - Συναντήσεις της ομάδας Εμπειρογνομώνων Ελέγχου Αλιείας για την εξέταση ζητημάτων σχετιζόμενων με			30	0.400														

τον έλεγχο της αλιείας - Εκπόνηση μελετών																		
Υλικό και λογισμικό πληροφορικής και σχετική υποστήριξη (δεδομένα, διασταυρούμενος έλεγχος της διατήρησης δεδομένων, πρόσβαση σε βάσεις δεδομένων κ.λπ.)			Δ/Υ	1.100														
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 4				2.300														
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ Αριθ. 5...	Συμβολή στον καλύτερο συντονισμό των ελεγκτικών δραστηριοτήτων των κρατών μελών μέσω της Κοινωνικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας																	
Προσωπικό εν ενεργεία			Δ/Υ	5.634														
Άλλες δαπάνες σχετικές με το προσωπικό			Δ/Υ	0.440														
Διοικητικές δαπάνες			Δ/Υ	1.320														
Ανάπτυξη ικανοτήτων			Δ/Υ	0.720														
Επιχειρησιακός συντονισμός (περιλαμβάνει κοινά σχέδια ανάπτυξης)			Δ/Υ	1.010														
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο				9.124														

αριθ. 5																
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ		69.754														

3.2.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στις πιστώσεις διοικητικής φύσης

3.2.3.1. Σύνοψη

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	2013 ⁵²	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	... να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
--	--------------------	-------------	-------------	-------------	--	--------

ΤΟΜΕΑΣ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι	9.404							
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0.210							
Υποσύνολο ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	9.614							

Εκτός ΤΟΜΕΑ 5⁵³ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι								
Λοιπές δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα								
Μερικό σύνολο εκτός ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								

⁵² Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

⁵³ Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες για τη στήριξη της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «BA»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

ΣΥΝΟΛΟ	9.614							
---------------	--------------	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3.2. Εκτιμώμενες απαιτήσεις ανθρωπίνων πόρων

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρωπίνων πόρων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρήση ανθρωπίνων πόρων, όπως εξηγείται παρακάτω:

Η εκτίμηση εκφράζεται σε πλήρη ποσά (ή το πολύ με ένα δεκαδικό ψηφίο)

	2013	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3 να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)						
11 01 01 01 (έδρα και γραφεία αντιπροσωπείας της Επιτροπής)	66					
11 01 01 02 (σε αντιπροσωπεία)	0					
11 01 05 01 (έμμεση έρευνα)	0					
10 01 05 01 (άμεση έρευνα)	0					
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης: (ΠΠΑ)⁵⁴						
11 01 02 01 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ από το «συνολικό κονδύλιο»)	14					
11 01 02 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ και SNE στις αντιπροσωπείες)	0					
11 01 04 yy ⁵⁵	- στην έδρα ⁵⁶	0				

⁵⁴ ΣΥ = Συμβασιούχος υπάλληλος· ΠΠ = Προσωρινό προσωπικό («Intérimaire»), ΝΕΑ = Νεαρός εμπειρογνώμονας σε αντιπροσωπεία («Jeune Expert en Délégation»), ΤΥ = Τοπικός υπάλληλος, ΑΕΕ = Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας.

⁵⁵ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού βάσει επιχειρησιακών πιστώσεων (πρώην γραμμές «ΒΑ»).

⁵⁶ Κυρίως για τα Διαρθρωτικά Ταμεία, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ).

	- σε αντιπροσωπείες	0						
11 01 05 02 (CA, INT, SNE - έμμεση έρευνα)		0						
10 01 05 02 (CA, INT, SNE - άμεση έρευνα)		0						
Άλλη γραμμή του προϋπολογισμού (να προσδιοριστεί)		0						
ΣΥΝΟΛΟ		80						

XX είναι ο τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού.

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης ή/και που έχει ανακαταταχισθεί στο πλαίσιο της ίδιας της ΓΔ και θα συμπληρωθούν, ενδεχομένως, από όλα τα συμπληρωματικά κονδύλια που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια ΓΔ για τη διαχείριση της δράσης στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας χορήγησης και με βάση τους δημοσιονομικούς περιορισμούς.

Περιγραφή των καθηκόντων προς εκτέλεση:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	που διαχειρίζονται τις προαναφερθείσες επιχειρησιακές πιστώσεις και επιχειρησιακές δραστηριότητες το 2013
Εξωτερικό προσωπικό	που διαχειρίζονται τις προαναφερθείσες επιχειρησιακές πιστώσεις και επιχειρησιακές δραστηριότητες το 2013

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- Η πρόταση απαιτεί επαναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθεί ο απαιτούμενος επαναπρογραμματισμός με τον προσδιορισμό των σχετικών γραμμών του προϋπολογισμού και των αντίστοιχων ποσών.

- Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του μέσου ευελιξίας ή την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου⁵⁷.

Να εξηγηθεί η ανάγκη με τον προσδιορισμό των σχετικών τομέων και γραμμών του προϋπολογισμού, καθώς και των αντίστοιχων ποσών.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων μερών στη χρηματοδότηση

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτα μέρη
- Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται κατωτέρω:

Πιστώσεις σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	... να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	Σύνολο
Να προσδιοριστεί ο οργανισμός συγχρηματοδότησης						
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων						

⁵⁷ Βλ. σημεία 19 και 24 της διοργανικής συμφωνίας.

3.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στα έσοδα

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει κανένα δημοσιονομικό αντίκτυπο στα έσοδα.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τον δημοσιονομικό αντίκτυπο που περιγράφεται κατωτέρω.
 - στους ιδίους πόρους
 - στα διάφορα έξοδα

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Αντίκτυπος της πρότασης/πρωτοβουλίας ⁵⁸					... να εγγραφούν όσες στήλες απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)		
		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3				
Άρθρο									

Για τα διάφορα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστεί(ούν) η(οι) γραμμή(ές) δαπανών του προϋπολογισμού που έχει(ουν) επηρεαστεί.

Να προσδιοριστεί η μέθοδος υπολογισμού του αντίκτυπου στα έσοδα.

⁵⁸ Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης) τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 25% για έξοδα είσπραξης.